ABONNEMENTS

Indochine — Union postale
Un an... 8 $ 00 — Un an... 10 $ 00
Six mois... 5 00 — Six mois... 6 00

Annonces Légales
0 $ 60 la ligne de 6 points sur justifications
de 9 centres quelle que soit la page

Annonces Commerciales
Gré à gré

Dông-Pháp Thời-Báo

Le Courrier Indochinois

東法時報

NĂM THỨ HAI SỐ 323
Ngày thứ tư
12 Août 1925

Tổng-lý : NGUYỄN-KIM-ĐỊNH
Chủ-bút : NAM-KIỀU

BẢO QUẢN
71, đường Mac-Mahon, 71
SAIGON

Dây thép nói (Téléphone)
Số 324

MỘT TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

GIÁ BÁN

Đông-Pháp — Ngoại-Quốc
Một năm... 6 $ 00 — Một năm... 10 $ 00
Nửa năm... 4 00 — Nửa năm... 6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat, và thư để gởi
M. NGUYỄN-KIM-ĐỊNH

Rao báo về việc buôn bán hay là việc gì
cần thương nghị trước

DEPOT LEGAL INDOCHINE
N° 94/1

CÁI BINH LÀM QUAN

Anh kia sáng sớm vát cày ra ruộng, chiều lại vát cày về nhà, anh đó cũng có một nghề là nghề làm ruộng, anh kia làm thợ, anh nọ đi buôn, cũng là một nghề. Lại như ông nọ từ bừng-tưng tới tối mò thâu đơn chấp khai, xử đoán việc ức-oan cho chúng, ông nầy cũng có một nghề, là nghề làm quan. Làm ruộng cũng nghề, làm quan cũng nghề, nghề nào lo cho nước đặng nhờ, cho nhà đặng cậy là nghề lành, người chuyên nghề ấy là vinh là quí.

Nghề làm quan cũng không cao trọng gì hơn nghề làm ruộng, vì bên nào cũng đi vào một con đường công-ăn công-ích. Thế mà có nhiều người mong-mỏi cho đặng làm quan. Phải làm quan mà đặng như ông Quách-Cấp đời Hớn, lúc ngài làm Thái-thú trấn quận, tình thương con dân lai-láng như biển đông; nên khi ngài đắc lịnh bỏ đi chỗ khác, dân chúng già trẻ gái trai đều rùng-rùng kéo nhau tới nha thự khóc mà xin ngài ở lại và đón đường không đánh cho ngài đi; sau ngài đặng tái nhậm quận đó, con trẻ vài trăm hay tin ngài tới cỡi ngựa tre đi đón rước. Chẳng những người lớn hết lòng mến ngài mà thôi, đâu cho tới trẻ con cũng cảm hóa đặng cái tài đức của ngài nữa.

Làm quan như thế ai lại không ham, song tiếc vì nhiều ông quan không biết trách nhậm mình, không biết nghề mình, chỉ biết lên mặt ông quan mà không ổ cái lòng của ông quan. Khi ở chỗ nào thiên-hạ thấy đồng thấp nhang van vái cho Triều-đình hoặc Nhà-nước bỏ đi chỗ khác; lúc đi rồi thì bị chúng cười chê biếm nhẻ, còn rủi có trở lại thì bá tánh khóc rùm tai; ấy thiệt là cái ách của dân cái tai của nước.

Máu người mình là máu làm quan: thứ hỏi trẻ bảy tám tuổi coi: «Em học nữa lớn làm gì? — Thưa, em học đặng nữa làm quan». Từ nhỏ mới biết chữ quốc-ngữ đã biết chép đơn, làm khai, viết thơ ăn tiền rồi; khi nào anh em chị em có lầm-lỗi đều chi, lo lót cho cái bánh đã biết ngậm miệng giấu quanh giấu quất! Lớn lên một chút nữa vào trường trung đẳng, anh em bạn học lúc rồi rảnh bàn luận chuyện làm quan đặng ăn tiền nhiều, đặng ăn trên ngồi trước, đặng cưới vợ đẹp con nhà giàu sang, đặng đi xe bốn ngựa, đặng người «bầm ông». Ngoài ra những lời bàn luận đó còn có biết bao gương thấy mà thèm, nghe mà nhấp-nhơm. Lúc còn trong trường mà đã nhắm nhía miếng mồi chung-đánh, ham mê cái bả hư danh rồi!

Chị em ôi! Cái nghiệp làm quan nghe nói cũng đủ ghê đủ gớm; phải chi chị em mình đặng sanh làm nam-tử mình cũng xin thề tránh cái nghiệp làm quan. Nói cho phải, tránh cái nghiệp làm quan là tránh cái nghiệp làm quan mà trong tay đã sẵn con dao kiếc, chớ nghề làm quan không phải nghề hèn mạt gì, song hèn mạt là tại người làm quan hèn mạt đó chớ. (Il n'y a pas de sots métiers, il n'y a que de sottes gens).

Còn người muốn làm quan cũng chưa phải là người dở; nếu trong các nghề tư hương mãi công-nghệ, nông phố minh liệu chuyên nghề nào cũng không đặng thì cũng nên mong-mỏi có ngày làm quan, nhưng phải nuôi cái chí cao xa từ ngày còn nhỏ, phải gom cái tinh bác-ái, từ mới lọt lòng; lớn lên làm quan đối với dân mình không hổ với tiếng người tặng mình là cha mẹ; đối với nước mình là cây cột chống vững một góc trời, đối với người ngoại bang ai cũng khâm-phục mình, khỏi nhục quốc thể. Vậy mới nên mong-mỏi cho đặng làm quan, chớ làm quan gì mà nổi chìm trong biển bạc, ngoài ra ai còn biết có tên tuổi gì; sống không có công, thác không để tiếng, thì lịch sử nào biên chép, công chúng nào sùng bái.

Cái bình làm quan như thế, chẳng biết thuốc gì hay mà điều trị, duy có cần răn nhẫm mút mà than dài, chờ ngày nào trình độ con người lên cao thì bịnh ấy hoặc may thấp bớt.

Có lẽ vì dân tộc Việt-Nam mình hay làm biếng, hay lây lất cho qua ngày, nên bịnh ấy mới trầm trọng vậy chăng? Bịnh trầm trọng cho đến nỗi người lâm bịnh phải mê man, da ruột của đồng bào mình, mà tưởng là da ruột của ai! Lớp ngoài lột da, lớp trong rút ruột, ôi! đau đớn cùng cam, nào nồng cũng chịu!

Thôi, để coi họ nhẫn tâm cho đến thế nào; thế bịnh cũng có khi lành, không lẽ trầm-kha đến chết.

Mademoiselle Đ. O.

Tòa Đại-hình Saigon

Tòa Đại-hình Saigon nhóm xử vụ muối Bạcliêu, khởi sự từ ngày thứ hai 8 Août cho đến trưa bữa thứ ba 11 Août mới xong, kết án như sau nầy:

Minh,	3 năm tù và	200	quan tiền vạ
Mẹo,	2 »	200	»
Havy,	2 »	200	»
Rozier,	1 »	200	»

Mà cả thảy đặng nhờ án treo, duy có tiền vạ thì không treo, còn M. Genny thì được tòa tha-bổng.

Nhạc Tây

Quan Đốc-lý Thành-phố Saigon truyền rao cho nhơn dân hay rằng: tối thứ năm 13 Août, từ 9 giờ tới 10 giờ rưỡi, tại bờn-kèn ở đại lộ Bonnard sẽ có dạ nhạc tây ở dưới chiến thuyền *Jules Michelet* đến đó đánh các bài bản ý theo chương trình đăng ra dưới đây:

1°	Le Parisien (Marche)	G. Aller
2°	Marie Henriette (Ouverture)	Montagne
3°	Faust Fantaisie	Gounod
4°	Danse Hongroise (No 5 et 6)	J. Brahms
5°	Les Saltimbanques Fantaisie	Ganne
6°	Ballet de Coppelia	Léo Delibes
7°	La Veillé d'Ossan Gée Val	Benoist.

VĂN NỮ-GIỚI

CÙNG HUỆ-NHÂN CHI CHI DÂY?

Em đọc báo Công-Luận số 150 ngày 28-7-25, thấy bài «Lời rao giảm Đông-Pháp» tác-giả là Huệ-Nhân. Em vốn không rõ ông Huệ-Nhân đây là chủ-bút hay là phụ bút, hoặc là vai gì bên Công-Luận-báo. Nhưng em cứ hai chữ «Huệ-Nhân» thật là có ý nghiệm, nên em rảng đọc suốt bài ông. Em không đọc đến thì thôi, chớ để qua mắt em cái văn-chương thơm tho, lời lẽ kích-bác của ông Huệ-nhân đây, tấm lòng em, buộc em phải phân một đôi lời cùng ông. Em tự biết em nói ra đây, không khỏi người dị-nghị em là gái, chẳng lo bổn phận, lại chen ra tranh cãi với bọn râu mày như ông Huệ-Nhân đây gây nên một trò cười cho công-chúng song em mượn ngòi bút đem cái tư tưởng ra luận-biện cùng ông, ngoài ra em dân kể những tiếng thị-phi, của hàng tục tử, vì dầu ông Huệ-Nhân có đáp lời cùng em thì-thô đi nữa, em cũng chẳng màng; em chỉ lấy sự thật thà, chơn lý làm cái nhắm vậy.

Nầy ông Huệ-Nhân, Đông-Pháp phản đối Công-luận về cuộc «đấu sắc đẹp», ông ra đáp giải, em rất mừng, chắc rồi đây ông sẽ đem một cái lý-tưởng cổ bổ-ích trong «cuộc đấu sắc đẹp» phô bày cho bàn quảng rõ tài thiết-lập của báo C. L. Than ôi! em mừng bao nhiêu, lại buồn cho ông bấy nhiêu đó; vì ông đem cái thủ-đoạn đối với Đông-Pháp tạm là xoi xỉa, sỉ sàng, chẳng có một câu nào giải quyết cái vấn-đề công-kích cuộc đấu sắc đẹp; em không thể chép hết lên đây, vì e nhàm tai độc giả. Em đem một cái tư-tưởng lý kỳ của ông trả lời cùng Bành-thiện-Lâu chi chi đó ở Lápvô hiến độc-giả xem xét cho rõ cái thái độ của ông. Ông Huệ-Nhân nói rằng Đấu sắc đẹp là đấu sắc đẹp, phong hóa là phong hóa, nhà báo là nhà báo, xóm bình khang là xóm bình khang. Em xem cái ý-nghĩa của ông đây, em biết ngay chốn gia-đình ông thường xử: cha-con thì cha con, chị em thì chị em, lấy-nhau thì lấy nhau, đánh nhau thì đánh nhau phải không ông Huệ-Nhân? Ôi! người học-thức trong nước ra dẫn lời chỉ đàng cho đoàn em dại như ông vậy thì em dám chắc không khỏi nước mỗi ngày một ngu, chỉ có xâu-xé, tranh-lấn nhau, chớ biết đâu là đồng-bào, biết đâu lợi-quốc ích-dân, lấy cái tánh tự-kỷ làm căn-bổn đó the! Ông Huệ-Nhân lại có ý trách bạn nữ lưu, sao lại nói leo tới Công Luận, nên ông ra răng-he dạy bảo, thì em đoán chắc cái óc ông, cặp mắt ông còn cạn-hẹp; ông đâu biết cái sắc-đẹp làm hại cho Nam-Nữ thế nào. Ông chỉ dâm-dâm mối hờn với kẻ nghịch-luận cuộc đấu sắc đẹp của C. L. B. Vả em mấy tuần nay có viết bài đăng trong Đ. P. mà bảo chị em bạn gái em, bỏ ngoài tai cái cuộc đấu sắc đẹp tức là em phản-trái cái sở-hành của Công-Luận, nên ông hờn giận, mà nói xâm xỉa bạn nữ-lưu. Em xin ông Huệ-Nhân hiểu rằng, em vì công-ích, vì phong-hóa nước nhà, em mới phản-đối cuộc đấu-sắc-đẹp nầy. Em lo cho bọn nữ-nhi phải đem một tiếng do-dám đối với nam-nhân, vì cái sắc đẹp nó hại cho những bực tu-mi, tiêu tán gia-đình cũng vì nó, bỏ nhà cửa, vợ-con cũng vì nó, không lo vùng vẫy với đời cũng vì nó, vân vân... ấy đó, cái sắc đẹp đó, tươi-tốt của bọn đờn bà hại bọn đờn-ông đã chang-nhàng trên tuồng đời! Còn riêng phần bọn gái hồ có sắc sao cho khỏi bọn vô-lại la-lết tới dụ dỗ, mà vẫn tánh-chất đờn-bà con-gái nhẹ-nhàng dễ lừa dễ gạt thì sao cho khỏi bỏ cha, bỏ mẹ theo trai, sao cho khỏi mất đều trinh-liệt, sao cho khỏi dỗ nhơ nhuốc cùng miệng thế. Hại thay! cho cái sắc đẹp nó hại nam nữ cả hai bên. Trai thì không lo việc nước việc nhà, gái thì không lo nữ công, nữ-hạnh. Nay Công-Luận lại tổ chức ra cuộc đấu sắc đẹp mà quến dụ bọn nữ lưu, chưng nhời vô đấu sắc, đua đẹp cho Công-Luận lấy danh là một tờ báo bày ra cuộc thi mới mẻ, cuộc thi hình bóng đẹp của đờn bà, đâu biết bên mình có người ngồi than-trách Công-Luận coi phong-hóa nước nhà nhẹ như mấy lông, nguy thay!

Ông Huệ-Nhân ôi! Ông xưng là Huệ-Nhân tức là mắt tinh-đời, sao chẳng thấy xa, em xin mời ông xuống lận Longxuyên tìm nhà em, «vì em phận gái chẳng thể tới nhà ông» đặng em đối cặp mắt ông lại. Em đã sẵn dao và mắt, còn chờ ông đến, khoét ngay cặp mắt ông thay mắt khác và sửa tên ông lại là Trư-Nhân cho khỏi hổ cái tên Huệ-Nhân ông lạm-dụng đó. Em xin thưa trước với ông em không có thuốc hàn, vậy sau khi thay mắt rồi, ông về xin thuốc cùng ông Tự-Do, hay cùng các ông lập ra cuộc Đấu sắc đẹp đó.

Thôi em xin lỗi ông, Huệ-Nhân hay là Trư-Nhân giờ đã khuya, em cần phải nghỉ ngơi; hầu sáng ra lo việc gia-đình. Em sửa chắc với ông hễ em rảnh-rang phận sự, em xin hầu bút với ông đôi câu.

NGUYỄN-THỊ-NGUYỆT-ÁNH
Longxuyên.

Công-văn lược-lục

TỪ CHỨC

M. Đào-văn-Đính, Hội-đồng địa hạt tổng Hòa-lạc-Thượng (Gòcông) vì có đơn xin nên đã được từ chức.

TUYỂN CỬ

Đến ngày chúa nhựt 30 Août 1925 hương chức các làng trong tổng Hòa-lạc-Thượng (Gòcông) sẽ tựu tại Tòa bố để bỏ thăm cử một vị Hội đồng địa hạt thế cho ông Đào-văn-Đính từ chức.

VINH THĂNG

M. Trần-văn-Trung, Giáo-tập thí sai hậu bổ, dạy tại tỉnh Chợlớn, được thăng chức Giáo-tập hạng tám.

Cô Nguyễn-thị-Tố nữ Giáo-viên hậu bổ, dạy tại trường nữ-học Chợlớn, được thăng chức nữ Giáo-viên hạng tám.

CẤP BẰNG

Quí vị kể tên dưới đây có bằng Cao đẳng Sư-phạm nên được cấp bằng chức Giáo-sư bổn quốc:

KHOA VĂN

MM. Le ba Bang, Nguyen van Kinh, Do van Phúc, Tran van Chu, Cao van Huy, Chau kim Đặng.

KHOA HÓA HỌC

MM. Le-xuan-Phung, Huynh-Du, Duong-van-Cap, Vu-van Khoi.

KHOA HÓA-HỌC

M.M. Le-xuan-Phung, Vu-van-Khoi.

Nhập ngạch Trung-kỳ

KHOA-VĂN

M. Cao-xuan-Huy.

KHOA HÓA-HỌC

M. Huynh-Du

Nhập ngạch Nam-kỳ

KHOA-VĂN

MM. Le-ba-Bang, ng-văn-Kinh, Chau-kim-Đang.

KHOA HÓA-HỌC

M. Duong-v-Cap

Nhập ngạch Bắc-kỳ:

KHOA-VĂN

MM. Do-duc-Phuc, Tran-van-Chu.

CỦ HỘI ĐỒNG QUẢN-HẠT

Hôm 9 Août 1925 tỉnh Bếntre, Trà-vinh, Vĩnhlong và Gòcông hội nhau lại cử một vị Hội-đồng quản-hạt bổn-quốc. Khui thăm ra thì sự kết-quả như vầy:

Số cử tri	4.553
Số người đi bỏ thăm	3.647
Thăm trắng	1.003

M. Huỳnh-kim-Long đặng 2.644 thăm đắc cử.

Bổn-báo kính chào mừng ông tân Nghị-viên.

B. B.

ÔNG DƯƠNG-THẾ-PHIỆT ĐỀ MẮT GIÙM!

Số báo Công-luận ra ngày 8 Août 1925, ông Dương-thế-Phiệt có lòng yêu mà cung khai cái lý-lịch của tôi ở Saigon cùng người bạn của ông là M. Phạm-văn-Cảnh, tôi lấy làm cảm ơn lắm, những lời ông nói đó đầu thiệt đầu dối, cái tư cách của ông hiện ra lời nói đó quân tử hay tiểu nhơn, tôi bất tất phải phân biện duy cảm ơn ông đã đem hết sức óc, đem hết con mắt tinh đời mà quan sát đến những chỗ mục ghẻ của tôi, để phô bày với người bạn thân của ông «của» chẳng đáng bao nhiêu, nhưng «công» cũng khá khen, cho hay cái lành vô tâm của tôi, trong khi mình rảo bước đi con đường thẳng vẫn có một giống vi-trùng núp trong bãi cỏ có ý đem những cái ô-uế bay đậu vô mình mà mình không biết, song cũng không hề chi, vì cái hơi ô uế đó mình có thể rửa sạch ngay được, mà giống vi trùng kia thì sanh-trưởng trong chỗ ô-uế không sao thoát ly ra được, thật mình không đáng giận mà lại đáng cười! Trong mấy hôm nay tôi nhận luôn được mấy bức thơ gởi tới, vậy xin phép chư độc-giả mà đăng vô đây:

BỨC THƠ THỨ NHỨT

Ông bạn Đầu-Nam

Đọc số báo Công-Luận vừa rồi, thấy một bài của ông chi chi đó, có ý đem cái lý-lịch của ông bạn tại Saigon nầy mà vu phán biếm-trích cho huỷ cái danh-dự nào ông [illegible] đến tai ông bạn rồi, song tôi chắc ông bạn không khi nào để ý tới, vì ngày thường ông bạn vẫn nói với tôi rằng: mùi đời thiệt là cay đắng: đường đời vẫn lắm chông gai, người đời phần nhiều là giống chó-lợn, chỉ có cái hình thức bên ngoài là người, chớ còn bề trong thì cái lòng hôi thối dầu đem hết nước Thái-bình-Dương mà rửa cũng không sạch; thấy người thất-bại thì khinh-khi; thấy người thành lập thì ghen-ghét; khi cái tà-thần ghen-ghét nó đã chiếm mất địa-vị thần lương-tâm rồi, thì dầu dùng cái thủ-đoạn đốn-mạt nào cũng dám làm, miễn là đạp đổ người là thích chí, như ông bạn khi mới vô Nam, vì lỡ bước mà lạc vào cái động yêu quỉ, nhưng may ông bạn là người biết pháp thuật để giữ mình, nên giống yêu-quái kia có trổ mòi cũng không sao được, khi giống yêu-quái kia đã thấy rõ ràng ông bạn biết đến cái nguyên-hình của nó, thì bấy giờ nó lại cởi lớt yêu-quái ra mà đeo cái lốt tiểu-nhân, lập kế dỗ mưu hãm hại ông bạn, làm cho ông bạn chán-ngán về nỗi nhân-tình thế thái, đến nỗi thổ-lộ ra bài thơ «phản tác» đăng trong Tạp-chí Nam-Phong rằng:

«Muốn diếc ai ơi lại muốn mù!
«Mặt trò đáo-để thế nầy ư?
«Căm cho lũ nịnh ba phân lưỡi,
«Tỏ với trời xanh một bức thơ.
«Khi tức xông hơi lòa chín dợt, (1)
«Nỗi oan bám bụng đỗ ngàn thu.
«Tấm lòng băng tuyết k'ông nhơ bụi,
«Ai biết ai không tớ cũng ừ!»

Coi bài thơ ấy đủ thấy cái khổ-tâm của ông bạn, và cái tâm-lý của quân gian nịnh, sau ông bạn dẫu ra khỏi cái động yêu-quái ấy, nhưng yêu-quái vẫn theo ông bạn luôn luôn, hoặc hiện hình đêm tối; hoặc giấu mặt lúc sáng đèn, đến nay động yêu-quái chiêu tập càng ngày càng đông, gieo áo-cảm cùng buông lời gièm pha với hết cả mọi người, có ý muốn phá hại ông bạn, song ông bạn vẫn trơ như đá vững như đồng, ai lay chẳng chuyển ai rung chẳng dời, ông bạn thường nói rằng tuồng đời chúng nó càng lộ mặt lọ ra bao nhiêu, càng dễ cho công chúng phỉ-nhổ bấy nhiêu, chớ cái mục đích của ông bạn, hành-sự của ông bạn, chỉ sợ ở số mạng cùng cảnh ngộ mà thôi, còn những đồ giá áo túi cơm kia:

«Yêu ta hay chê yêu ta mặc lòng!»

Yêu ta, ta cũng không đủ quí, thì ghét ta ta cũng kể sổ gì, dầu cái khối óc của bọn kia lúc nào cũng nhắm vô ông bạn, song ông bạn thì vẫn mạo cho là loài dơ dáy không thèm bước chơn tới làm gì! Duy đáng thương cho kẻ kia muốn hủy danh-dự của ông bạn, mà đến bới vạch ra những sự nhỏ mọn như học nghề con dấu, nghề thợ may, phương ngôn Tây có câu: «Il n'y a pas de sots métiers mais il n'y a que de sottes gens». Nghĩa là: không có nghề gì hèn, chỉ có người hèn mà thôi! Huống chi các bậc danh nhơn đời xưa đời nay, xuất thân đều là hàn vi, ông Phó-Duyệt là anh thợ đắp vôi; ông Ninh-Thích là anh chăn trâu; ông Đại-Thuấn là anh đi cày; Hàng-Tín là anh câu cá; ông Nã-phá-Luân (Napoléon) là một anh lính; ông Gorki nước Nga là một anh dầu bếp dưới tàu, ông Ước-hàn-Tôn nước Mỹ là một anh THỢ MAY; thế mới biết những chỗ gian truân nguy-hiểm đều là nơi đào-tạo những khách hào kiệt anh hùng. Tôi dầu chưa dám ví ông bạn vào những bậc người ấy, song tuồng đời dòng dược nhiều vai, chính là bài học đời rất hay của ông bạn, những kẻ mất thịt lấy giàu-nghèo sang hèn coi người kia biết thế nào mà bình-phẩm được! Duy kẻ kia đã khéo thêu dệt ra những câu, nào là «ông Bùi-trinh-Khiêm lại năn nỉ với ông Trần-duy-Bình cho vay mười tháng mười đồng bạc đặng gởi về Bắc để nuôi vợ con», nào là «[illegible] tình nguyện rằng sau khi học thành nghề thì sẽ làm công cho ông Bình trọn kiếp», nào là «mắt mũi kém tốt mà lỗ kim không được, thành ra chỉ học nghề sai vặt có khách đi pha trà và dọn dẹp mà thôi» nào là «làm cho vợ con M. Ân cũng cần rẫu M. Ân». Có lẽ kẻ kia muốn nói thế để hãy danh-dự của ông bạn chăng, cái sở kiến cũng đáng nực cười! Sau hết kẻ kia lại khéo chọn lựa những câu, như «chúng nó tôn kính như ông thần» cũng là «ông Vĩnh phát nông bổi: anh là người bực nào? Bộ thằng cu-li xe-kéo người ta cũng bắt nạp cho chánh phủ chăng? Anh đừng nói bậy». Không biết kẻ kia khi viết tới mấy chỗ nầy thì có xấu hổ với lương-tâm chăng? Hay cái lòng ghen-ghét hôi thối kia nó trào lên tới họng không thể ra không được! Đọc mấy chỗ trên đây đã vẻ ra cái tấm lòng ghen-ghét của quân tiểu-nhân; đọc đến chỗ nầy lại lộ ra cái vẻ mặt của thằng gian, như câu «còn va nói khinh-thị làng văn trong nầy không ai bằng va, thì đã có mấy làng văn mấy ông sẽ hành tội», cũng là «nếu va làm cho người Nam ác cảm với người Bắc có lẽ nào anh em người Bắc ta lại chịu làm thinh» Rõ thiệt cái mặt của thằng gian càng xúi dục bao nhiêu, người ta càng phỉ-nhổ vào mặt bấy nhiêu! Dư-luận là tòa án công-bằng, ông bạn cũng đừng nên đối-đáp với kẻ kia làm chi cho phí lời Ôi! Cái câu truyện ô-uế của kẻ kia, tôi không muốn nói ra làm gì, ông bạn muốn nghe xin cứ hỏi M. Nguyễn-v-Chính dit Tư Chính thì rõ.

Kính thơ.
TRẦN-BÁT-BÌNH

BỨC THƠ THỨ HAI

Tôi là người Bắc, song chưa được quốc-biết ông vừa rồi đọc Công-Luận-báo số 601 ra ngày 8 Août 1925, thấy một bài của anh chàng Dương-thế-Phiệt nào đó công-kích ông, hư-thiệt thế nào tôi không kiết, song trong bài ấy thấy va có nói một câu rằng: «nếu va làm cho người Nam ác cảm với người Bắc, có lẽ nào anh-em người Bắc ta lại chịu làm thinh, chắc cũng trừng-trị va một cách nặng-nề chẳng không». Tôi nghe thấy nói mà thấy ghét quá! Vì ngọn-bút công-kích của ông đối với bạn đồng-nghiệp trong nầy thì cũng quá ư nghiêm-khắc thiệt, song độc-giả dư-luận rất bằng

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

lòng, chớ không khi nào có sự ác-cảm của kẻ Nam người Bắc cả. tôi cũng dư biết rằng kẻ kia vẫn đem lòng ghen-ghét với ông, đã từng giềm pha với mọi người, đến nay trào họng quá mới thổ-lộ ra, song hãy còn chưa chịu lỏ mặt, nói thế ông cũng đã đoán biết. Duy cái câu hắn xúi người Bắc ta đó, ngay như tôi đây có khi nào không rõ cái mặt gian-nịnh mà còn hòng nghe !

Tạm vài hàng chúc ông mạnh-giỏi.

TRẦN-VĂN-KIỆM.

BỨC THƠ THỨ BA.

Ông bạn Đầu-Nam

Tôi nay đã chán cả báo-chương, con mắt không mấy khi nhìn tới nữa, vậy mà vừa rồi Công-Luận báo và Đông Pháp thời báo chưởi nhau, lại có đem cả danh hiệu «Lâm hiệp Châu» vào đó tôi liền đi kiếm báo Công-Luận coi, chẳng biết thằng chó chết nào nó đặt chuyện vu-phán cho ông bạn mọi điều rồi lại nhè ngay tôi mà đặt chuyện, như trong bài ấy nói: « Còn va đối với M. Châu thì nói ông Quốc Biểu rằng, văn của ông Quốc Biểu viết dốt đặt, ngoài ra còn nói về việc nhà riêng của ông Quốc Biểu là khác nữa » không biết khi chúng ta nói chuyện với nhau thì nó nằm ở «gầm giường » để nghe trộm hay sao, mà khéo đặt chuyện thế ? Tôi chẳng hiểu nó viết báo cách gì mà lại có những dọng « điểm dàng đặt chuyện» như thế; Rồi nó lại nói ông bạn với M. Minh rằng tôi thế nọ thế kia, cái thằng « chó điểm » nào mà khờ hết sức, lại nhè ngay đồi ta mà thi hành kế phản dán mới điên cho chớ.

Thôi tạm vài hàng để ông bạn biết, vì vừa giận vừa viết, hẳn ông bạn cũng chán biết cái tánh lỗ-mảng của tôi.

LÂM-HIỆP CHÂU

BỨC THƠ THỨ TƯ.

Ông bạn Đầu-Nam

Đọc bức thơ của ông D. th. Ph đăng trong Công-luận-báo làm cho tôi cười được một lúc như xem tấn hí kịch có vai chú hề dụng cái khéo « đòn xóc» mà phá cái căm tình của hai ta. Bạn biết tôi tôi biết bạn đủ rồi ai nói gì mặc ai. Bạn làm ơn đăng giùm ít lời nầy của tôi ngỏ cho ông D. th. Ph.

NGỎ VỚI ÔNG THẾ PHIỆT

Nếu tôn ông thiệt là Dương thế Phiệt thì là ông không quen biết với tôi mà tôi cũng chưa được biết ông, thế mà ông viết thơ ngỏ cho ông Ph. v. C. nào đó đăng trong C. L. có nói một khoản cho tôi biết ông bạn Đầu-Nam nói xấu tôi, thật là tôi rất cám ơn ông có cảm tình tốt đối với tôi nên phải có mấy lời nầy để gọi là tạ ơn ông vậy. Sau nầy để thưa cho ông biết rằng bình sanh tôi không ưa ai tặng tôi mà cũng không giận ai nói xấu tôi, chỉ thương hại cho người có dư giờ nghe chuyện người nầy đem học lại người nọ cho đôi bên sanh thù sanh nghịch nhau.

Ông nói rằng ông Đầu-Nam khi có mặt tôi thì tặng tôi, lúc vắng mặt thì chê văn thơ dốt ngữ không được.. lại còn đem việc nhà riêng tôi mà nói ra ngoài. Nếu ông Đầu-Nam có như vậy thì ông cũng không nên nói ra làm gì cho mệt tay ông viết, mất độc giả C.L. xem, vì chuyện tư của tôi dầu hay dầu dở không quan hệ gì đến xã-hội mà cho xã-hội đáng biết. Hãy để cho ông Đầu-Nam tự xét mà hổ thẹn với lương tâm cũng đủ huống chi tôi biết ông bạn Đầu-Nam lắm! Ông nói tôi vì ưa quốc văn tưởng ông Đầu-Nam là tấn sĩ nên yêu mến lắm. Đều nầy thật là ông lầm lắm ! — ông lầm là vì ông chưa biết rõ tâm thuật tôi nên tôi không trách — Tôi thiệt là người mến quốc văn mến cho đến lấy sự chấn-hưng quốc-văn làm cái đạo nên khi gặp người đồng - đạo thì thương muốn giúp đỡ chẳng lựa là người có chức-tước hay là không. Tôi kém thật nhưng không đến đổi định chân-giá con ở tước-vị hoặc ở ba cái văn-bằng đâu, dầu ai quyền cao đến đâu, tước trọng đến đâu đi nữa chưa chắc làm cho tôi kính-sợ.., tôi chỉ sợ người phải sự phải mà thôi, ông đừng tưởng tôi thấy ai xưng tấn-sĩ trạng-nguyên, ông Công ông Nghè mà « khớp », rồi theo mà bợ-đỡ để nhờ hơi như một bọn người kia đang ồn-ào tranh đua cái chánh sách phủng-nghinh người quyền thế như bầy ruồi lăng xăm bu đuôi ngựa để nhờ hơi vậy.

Trên kia tôi đã nói rằng tánh tôi không ưa tặng tôi nhứt là tặng trước mặt tôi lại càng sỉ-hổ lắm vì tôi tưởng con người ấy là phường giả-dối để tìm phương lợi dụng; nếu ông Đầu-Nam lúc đến chơi với tôi mà làm bộ khúm-núm trước mặt tôi như lời ông nói đó thì tôi đã cự-tuyệt không gần cho tới bây giờ. Còn ông Đầu-Nam có nói hay không nói việc tư của tôi thì tôi cũng không cần biết mà ông phòng lo-sợ giùm cho tôi, việc nhà tôi ngoài cái nghèo thì không có chi là lạ mà nói.

Thôi bấy nhiêu lời đó cũng là dài rồi xin tạ ơn ông một lần nữa và biết cho rằng tôi xin ông để ngoài tai những tiếng thị-phi.

QUỐC-BIỂU

« Phê-bình : kiếm chuyện gièm-pha mong lấy công với người, ngờ đâu lại gặp phải người trung-trực, không những không thưởng công lại nghiêm lời trách, tưởng cũng đáng là m'gương cho kẻ gian-nịnh kia vậy. »

ĐẦU-NAM

BỨC THƠ THỨ NĂM

Biên-hòa 10 Août 1925

Ông bạn Đầu-Nam

Tôi chẳng biết anh Dương-thế-Phiệt là anh nào, nên vừa rồi coi C.L.B. thấy va nói ngày ông bạn xuống nhà tôi ăn tết, lại đem truyện M. Châu nói xấu với tôi. Tôi lấy làm ngạc nhiên sau mới rõ ra rằng mấy quân điểm dàng đặt truyện mong gieo kế phân-gián cho đôi ta, thiệt khốn kiếp quá ! Thôi việc buôn bán bạn lâm, tạm vài hàng nói để cho ông bạn biết, chắc ông bạn cũng cho câu truyện ấy là câu truyện ngoài tai.

THẦN-QUANG-MINH

Tin thể-tháo

Bữa Chúa-nhựt 9 Août, tại sân của hội *Club Lagrandière* (Génie) hội Télépost-Sport đấu với hội Electro-Sport. Cuộc đấu cầu nầy coi rất hay! Hai hội tuy là: mới tạo lập song chiến tướng đều là tay thạo cách chơi lắm.

Đến mấn giờ hội Electro-Sport ăn ba bàn. Bên T. S. đáng khen nhứt là Thừa, Cho (cap.) và Đó. Đạo hậu-tập và tiếp-ứng còn yếu quá, lại chiến-tướng hay thay lên đổi xuống thường thường trong khi đá. nên không quen thuộc ý-tứ nhau mà phải thua.

Hậu tập Electro-Sport lại cứng cỏi hơn. Hoà đội đầu gần lắm. Thành ngăn giữ khít riềm, trái banh nhiều phen xuống tới thì trở lại liền. Ba anh tiếp ứng cũng ngăn-cản, chống giữ nước nhà tận tâm. Só, Quí và Lê theo banh liền đeo không nghỉ.

Trên tiền-đạo, Điện và Hối (cap.) công-kích bên nghịch thường thường duy có hai tướng hậu-biên làm việc không hết lòng và chậm chạp quá Tướng thủ thành T. S. cũng hay, bằng không có lẽ còn thua thêm nữa.

Rốt cuộc Hối đưa vào cửa T. S. hai trái banh. Điện một.

Cách sắp đặt hàng ngũ của Capitaine E. S. là M. Hối thiệt đáng khen. Tướng sĩ kêu đâu có đó, tới lui phải phép. Quân lịnh nghiêm-chỉnh dường ấy bảo sao hội Electro-Sport một ngày kia « tập luyện thêm nữa » chẳng đặng chen mình vào hàng các hội thể thao có danh của Annam ở Saigon.

V. K

Coi tướng ngươi có tiếng

Trần-kiêm Tiền tiên-sanh là người tỉnh Quảng đông, ở miễu Thành-Hoàng mấy tháng nay đi lục-tỉnh mới về có lời kính cáo chư quí-vị khán quan xin nhã giám. Tôi coi bói khoa cùng coi tướng số, đoán việc nghèo giàu, số mạng, danh, phận chẳng một lời đưa định. Xin chư-quí-vị muốn biết sanh tử cùng các việc hậu lai, xin tạm bước ghé vào thì biểu rõ. Khán tướng định giá. Tôi có người cắt nghĩa ra lời biện bạch không sai, chẳng hề thêu dệt.

Tại đây có cái đầu hình 100 tuổi treo ở n bằng vải và bàn tay, thì mới phải là Trần-kiêm-Tiền, khéo lắm không phải dỗ làm bậy mà ăn tiền đâu.

TRẦN-KIÊM-TIỀN

208, Rue d'Espagne, 208 Saigon

VĂN NỮ-GIỚI

NGÒ CÙNG HUÊ-NHÂN TIÊN-SANH

BÊN O. L. B.

Xem Công-Luận báo số 150 ra ngày 28 Juillet 1925 thấy một bài nhan đề là « Lời rao giùm Đ. P. T. B. » em rất lấy làm ngạt nhiên, tự hỏi vì sao mà báo Công-Luận rao giùm cho báo Đông Pháp như thế, có phải báo Công-Luận vì một mối cảm tình riêng với báo Đ. P. mà rao giùm chăng? hay là mấy ông bên báo Công-Luận ngày xưa có mang chút ân nghĩa của chủ-nhân bên Đ. P. mà rao giùm để gọi là đền ân trả nghĩa trong muôn một đây chăng? hay là báo Công-Luận thấy báo Đ. P. có giá trị đặt biệt mà lấy tấm tình mỹ cảm chút dạ liên tài mà rao giùm đấy chăng ? Nghĩ như thế cho nên lại vui lòng muốn đọc (vì em xưa nay có tính làm biếng, ít khi đọc báo) vừa đọc qua đã thấy câu văn khiếm nhã, nhiều lời rất thô bỉ cộc cằng đầy những dọng nói của bọn đầu đường cuối chợ, xoi bói người cho đến kẻ răn chơn tóc, nào là ông Đính mắc nợ, nào ông Đính bị kiện, nào là ông Đầu Nam kiếm hột cơm thừa, nào là ông Đầu-Nam xưng Tấn sĩ giả, nào là ông Song-Hương chưa biết luật tự-do ngồi bút đến đâu, nào là ông Song Hương làm mặt nhà luân lý. Ôi ôi ! càng đọc càng thấy nhiều lời thô bỉ, nhiều dọng chua ngoa, càng nghĩ lại càng gớm cho phường lật trời đổ nước. Châu ôi ! trời đất sanh chi những bọn phàm phu tục tử nầy cho lắm để sống chật đất bào hại đời. Sanh ra những cái phường văn sĩ mặt nạ ấy cho người đời thêm ghê thêm sợ cho tờ giấy thêm khóc thêm than, văn sĩ mà nuôi một cái óc thù chạ oán xằng, rồn một cái miệng để chưởi đủa nói bậy miễng là đầy trang chật giấy, lắm lời là hơn !

Chẳng những thế mà thôi còn hút gió bụi tre, đâm heo thuốc chó, để vu oan giá họa cho người, đặng rửa thù trả oán. Hết thôi lông tìm vít xoi bói việc nhà người, bết gieo áo cắm cho kẻ Nam người Bắc lại dùng một cái thủ đoạn rất hèn mạt là thọc mạch với chánh phủ vu cho người làm giặc. Ôi! văn-sĩ mà như thế ! Cái tư cách của một nhà văn sĩ mà như thế ! Cái tâm chí của một nhà văn-sĩ mà như thế ! Ngôn luận của một nhà văn-sĩ mà như thế ! Cái thủ đoạn của một nhà văn-sĩ mà đến thế thì cái nhà văn-sĩ ấy mạt đến đâu, đáng cho người đời khinh bỉ biết mấy ! À quên, dông dài chút nữa lạc đề, vậy em xin thưa cùng Huệ-Nhân tiên-sanh, chẳng biết tiên-sanh rao những câu gì thế? Chẳng biết tiên-sanh nói những dọng gì thế? Hay là tiên-sanh thấy cuộc thi sắc đẹp của quí báo C. L. không kết quả được mỹ mãng, mất mối lợi to mà nổi nóng gầm hét như thế chăng ? Vì tiên-sanh quá nóng mà thổ lộ nhơn tình như thế chăng? Vì những lời sắt đinh của báo Đông-Pháp chọc nổi tức nên tiên-sanh lẫn lộn như thế chăng? Hay là vì con ma kim tiền nó ám ảnh tiên-sanh, làm cho loạn trí mê hồn nên tiên-sanh cho bạn quần thoa chúng tôi là Bà chằn cả. Tiên-sanh quá nóng mà sanh bịnh, tưởng tiên-sanh cũng nên nghỉ lại một đôi chút chớ, nếu bạn nữ lưu rủi hóa ra Bà chằn cả thì có lẽ rằng cái thế giới nầy đều là một giống yêu quái cả. Người trong thế giới nầy đều hóa ra quỉ chằn cả thì tưởng rằng tiên-sanh cũng không khỏi ở trong giọt máu bà chằn mà ra. Thế thì mẹ chằn con chằn cũng chẳng lấy gì làm lạ.

Huệ-Nhân tiên-sanh ngài đã không nể đến kẻ ăn nhơn của loài người đã chịu mang nặng đẻ đau ăn cay nước đắng, nhọc mạ bạn phụ nữ chúng tôi là bà chằn, lại thả dọng trêu hoa ghẹo nguyệt theo phường quần yến rủ anh viết câu văn rất lẳng lơ như là « Thầy văn mấy chị có duyên quá nên tôi... » Chư độc-giả thử xem câu văn ấy thì cũng đủ rõ cái tư cách của Huệ-Nhân tiên-sanh ra thế nào ? Một người chính đính có đâu thổ lộ ra những câu văn lêu lổng như thế. Thật không trách gì Huệ-Nhân tiên-sanh ngài thờ cái chữ nghĩa lấy sắc làm đầu cũng phải !

Báo Công-Luận thì tổ chức ra cuộc thi sắc đẹp mà Huệ-Nhân tiên-sanh ngài lại thả dọng Sở-Khanh thì thật rõ cùng thuyền cùng hội, Tú-Bà Má-Giám đều là đồng môn.

Tiên sanh ngài lại nói rằng : « Thầy mấy chị lẳm lạo, nên phải dạy mấy chị, thà tôi chịu dạy, hơn là để mấy chị bị ông Đính dụ-dỗ viết vơ quàn trên tờ Đ. P. » tiên sanh nói câu nầy mới rõ tiên-sanh là người tự phụ tự đắc muốn làm thầy đời đó. Nhưng tưởng rằng chị em tôi cũng không dám làm học trò một người lẳng lơ như tiên-sanh, không dám học những nghề nghiệp hay mà tiên-sanh sẽ truyền bá sau nầy vậy.

Tiên-sanh nói rằng chị em tôi lẳm-lạo không biết lẳm lạo vì lẽ gì ? Hay là tiên-sanh nói rằng chị em tôi không đem cái thân ngàn vàng đi bán rẻ bán mắc mà lẳm lạo phải không a tiên sanh ? Tiên-sanh thiệt cùng khó nói thì thôi ! sao tiên-sanh không dạy các cô em ra dự thi dặng mà lãnh thưởng?

Huệ-Nhân tiên-sanh lại nói rằng : « tôi thấy mấy chị nói leo đến C. L. nên răn mấy chị sau đừng nói nữa » sao lại nói leo ? Thế thì tiên-sanh cấm không cho kẻ phụ nữ ra phản đối báo C. L. hay sao ? Làm một việc tôi phong bại hóa như thế mà còn cho kẻ ra phản đối là nói leo cũng lạ thiệt !

Tiên-sanh lại nói rằng « ... nếu răn các chị » không biết có việc gì mà đáng răn như thế ? Có phải thấy mất quốc cầu vinh mà ngài răn như thế ? Có phải phá hại phong hoá mà ngài răn chăng ? Có phải thả dọng lẳng lơ mà ngài răn chăng ? Có phải bán rẻ danh tiết mà ngài răn chăng? Thưa tiên-sanh chị em tôi có đâu đến thế mà ngài phòng khuyên răn, xin ngài hãy răn những phường dung tục ăn nói không ngăn hay lấy lẳm tiếng nhiều lời làm trọng, răn những bọn phàm phu, cử chỉ không đoan trang ; lấy tánh lẳng lơ làm hay, rau đỗ phi nhân bất nghĩa, răn những lũ phản bạn lường thầy, răn những phường đội lốt giả ái-quốc ái-quốc, răn những bọn đâm heo thuốc chó, hút gió bụi tre, đủ cần lấy miếng ăn ngon, cần lấy cái áo đẹp mà quên cả dòng giống quên cả tổ tông, ra làm những đều hại nước hại dân, ra cắt đầy thân ái dứt tình đồng chưởng vậy.

Nếu tiên-sanh ra răn được bọn mang râu làm tuồng quái gở ấy thì tư ưởng nước được nhờ dân nhờ được biết mấy. Cái tôn tuổi của tiên-sanh sau nầy nhờ đó mà được rỡ ràng lắm ru ? Nhưng khổ thay ! tiên-sanh là người nói bậy răn thâm, nói không nhắm đường không nhắm lối làm cho nghìn năm còn để tiếng nhơ. Huệ Nhân tiên-sanh đã không biết hổ thẹn lại còn nói gượng rằng : « mấy chị đừng có làm tài khôn đừng tưởng đem tên đàn bà dởi ra mà chúng sợ, đừng có nói hơi người chính gin phong hóa, mà tôi phải hổ thẹn chết với Tùy-Kiều ! » Tiên-sanh ôi !... Tùy-Kiều, mà còn khá hơn bọn Tần-cối, Qui-Ly nhiều lắm, Tùy-Kiều mà còn biết đền đời hiếu làm trinh, còn biết đền ơn trả nghĩa, Tùy-Kiều tuy là người không đáng làm gương cho hàng phụ nữ nhưng cũng còn dung được là vì Tùy-Kiều còn biết bán mình ba trăm lượng để chuộc tội cho cha, chi như bọn nam tử như Tần-Cối, Qui-Ly, lấy nghĩa làm thù, lấy ân làm oán, đứa thì cắt đất cho Tàu để cầu vinh thân phi gia thì tưởng rằng còn kém Tùy-Kiều xa đến mấy ngàn ky-lô-mét, Tiên-sanh là người dễ cầm sao không « hổ thẹn» chết giùm cho cái bọn râu mày mặt nạ ấy ?

Thưa tiên-sanh, chị em tôi phản đối cuộc thi sắc đẹp có giấu giếm rõ ràng chớ có khi nào ... đâu ? chị em tôi chỉ thấy tiên-sanh như gà mắc bọ xít, như thằn lằng ăn thuốc thổ lộ ra những lời thô bỉ tục tằng khiến cho người nghe đến phải nhức đầu long óc vậy.

Văn chương là của qui trong đời, báo - chương là ngôn luận ; nay văn chương không ra văn chương, ngôn luận không ra ngôn luận, thế thì nhà văn-sĩ viết ra cái áng văn chương ấy, tờ báo chưởng đăng những ngôn luận ấy thì cái giá trị ra sao ? Văn chương mà hỗn tạp như thế thì văn sĩ ấy không đáng giá nửa đồng, báo-chương mà làm một trương chưởi lộn vô nghĩa lý như thế thì tờ báo ấy không bằng một tờ giấy lộn vậy. Có phải thế không tiên-sanh ? ? ? Hầu chuyện tiên-sanh cũng đã lâu rồi vậy thôi xin cáo.

Bentre, 6 Août, 1925

Mlle ĐỖ - NGỌC - KIM.

Đông-Pháp Thời-sự

SAIGON

GIÁ BẠC

Khố nhà nước	11 f. 80
Đông-pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	11 80
Trung-hoa Công-nghệ Ngân-hàng Banque Industrielle de Chine)	11 80
Hongkong et Shanghai	11 80
Chartered Bank	11 80

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilôc chở đến tỉnh luôn và cái bao nữa :

Lúa Vĩnh-long	$ 85 tới	5$ 95
Lúa Gò-công	05 —	6 15
Lúa Bãi-xàu	6 00 —	6 10
Lúa Bảo-lộc	10 —	5 20
Lúa Cao-man (trắng)	1 65 —	5 75
Lúa Cao-man (đỏ)	5 30 —	5 40
Giá thường tự	6 00 —	6 10

Giá giấy Quốc trái Đông-Pháp : 51 $ 40

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc Camranh ở Port-Saïd đã chạy qua Đông-Pháp hôm ngày 18 Juillet.

Chiếc Min ở Âu-châu bửa 16 Août sẽ qua tới.

Chiếc Amboise ở Marseille bửa 12 Août sẽ qua tới.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc Azay-le-Rideau bửa 14 Août sẽ chạy qua Pháp-quốc.

Chiếc Amboise bửa 15 Août sẽ chạy qua Trung-Huê và Nhựt bổn.

Chiếc Camranh bửa 17 Août sẽ chạy ra Bắckỳ.

QUA THIỆT ! TỐT THIỆT ! RẺ THIỆT

Tôi nghe đồn, nên lên Saigon hỏi thăm và chịu khó một ít bước kiếm tiệm M. FRANÇOIS Sự, 76 Rue Vannier (lối giữa dãy phố chà bàn vải chợ cũ) đặng mua bột xoàn, th quả y như tiếng đồn, hột thiệt nhiều, đủ thứ, nước thiệt tốt ; đồ nử trang kiểu vở khéo léo hơn hết ! Mà lại rẻ, nên mua đem về họ này tôi bao lại kiếm sở bụi chuyển sau... Vậy có mấy lời tặng khen và giới thiệu tiệm M. François Sự đáng tin cậy lắm.

T. TÙNG.

THƯ XE NÀY....

Saigon. — Tên Huỳnh-văn-Thanh, làm cu-li, ở đường Champagne, tuy làm công việc mỗi ngày ăn chẳng mấy đồng tiền song nghe nói thư xe máy đạp hiệu « Alcyon » của hãng « Cáp-pho » là nhẹ nhàn hơn hết (rao giùm nên cũng rằng tiện tằng nhịn ăn nhịn mặc, hầu mua cho được một cái xe máy « Alcyon » để đi làm cho đỡ mỏi cẳn.

Mới đây chẳng rõ Huỳnh-văn-Thanh bị lăng trí hay là lơ đễnh chưa biết chưng nên dựng xe máy « Alcyon » ngoài đường bị điểm chọt mất.

Xe « Alcyon » của tên Thanh số 98.007. giá 70 $ song rầu có một nỗi : Thứ xe nầy... chẳng phải là thứ xe chế riêng cho người Annam ta dùng, mà lại là một thứ xe chế ra để xài chung, nên... mới mất !

CÔNG-SẢN

ĂN MÀY ĐẬP ĐẦU

Soctrang

Hôm ngày 27 Juillet 1925 có một ông già ăn mày, lối chừng 60, 70 tuổi, đương đứng tại cột đèn điện trước nhà M. đội G mà đập đầu, tưởng là giận việc chi mà đập đầu, hỏi lạ mới hay, ông già ấy đi xin không được tiền, buồn trí, nên đập đầu mà tự tử, chẳng để đập mới vừa lỗ đầu một chút chảy máu, kế lính police hay, chạy đến thấy như vậy, liền kêu xe kéo đem vô nhà thương xin điều trị.

GÀ MÁI ĐẬ LỘN

Hồi 5 giờ sáng ngày 4 8-25 chẳng rõ cớ chi Thị Tuôi đi cấy, bị Thị Yến, Thị Hòa, Thị Mới và tên Đặng đồn đánh, bị bịnh chút đỉnh, và Thị Tuôi bị mất một đôi bông tai giá 3$ khi hương quản làng Chung-Đôn hay, đến bắt đem về nhà việc xét hỏi ra vì việc đờn bà đánh lộn và lỗi tại bọn Thị-Yến, nên định cho bọn Thị Yến phải thưởng cho Thị Tuôi 3 $ giá đôi bông tai ấy, mà chúng nó bất tuân. Nên ngày 6-8-35 hương quản giải nội vụ đến xin quan Biện-lý phạt về tội đánh lộn và bất tuân lịnh làng dạy, thì quan Biện Lý cho bọn Thị Yến tại ngoại hầu tra, chờ ngày Tòa định thưởng cho chúng nó, vì nó muốn lãnh tiền phạt của Tòa mà thôi.

ĐỨT GÁNH GIỮA ĐƯỜNG

Tânchâu

Nguyên ngày 7 Août 1925 có ghe than của tên Đỗ-văn-Chẩn ở Cao-lãnh lên bán thang tại chợ Tân-châu. Khi bán thang xong xuôi rồi thì tên Chẩn tính 5 giờ chiều thì nhổ sào trở lại quê hương. Đâu chừng 3 giờ thì vợ tên Chẩn là Nguyễn-thị-Nhâm xách rổ đi chợ. Mà đi đâu mất, tên Chẩn đợi một ngày một biệt. Nóng quá ! Nên tên Chẩn lên chợ kiếm cũng hết mà không gặp, chờ cho đến 6 giờ tối mà cũng không thấy. Nên tên Chẩn trì hồ lên, ở trên bờ xuống coi chật bến. Thì tên Chẩn thuật rằng : Hồi 3 giờ chiều vợ tôi là Nguyễn-thị-Nhâm 24 tuổi đi chợ có đeo ba chiếc vàng bận quần lánh, áo nhiễu và 20$ mà đi chợ rồi đi mất. Nguyên vợ tôi là người ở Luông giềng (Cầnthơ) Khi cưới có hôn thú. Khi cưới ăn ở với nhau tâm đầu ý hiệp, nên sanh ra đặng 3 đứa con. Đã nhiều phen vợ tôi trốn tôi đều bắt đặng. Kỳ nầy cắp theo ba chiếc vàng quần áo và (20 $) cọng hết thảy (60 $) nên tức quá. Tên Chẩn vào nhà Công sở Tân-Châu mà đâm tờ cáo, chờ ngày nắm chóp mà cối đỡ lại. Sau đây tôi xin khuyên cùng tên Chẩn vì và vợ chồng đầu ấp tay gối, ăn ở nhau đặng 3 đứa con mà vợ mình đánh rể tùy chia quyền thì phú thác cho trời soi xét. Chớ chim sổ lồng còn mong chi trở lại. Lo cho có tiền không thiếu chi vợ.

NGUYỄN-TẤN-Ở

Coiffeur Đức Hưng

Tân-châu

ĐỖ TRÀ CHÈ

Chợdủi. — Đời càng văn minh, đo người ta cũng càng ngày càng nở nang lớn ra. Muốn cho ra mặt người văn minh phải ăn xài theo cách văn minh, mà làm sao cho có tiền trăm bạc ngàn hầu chịu đựng với sự xa xỉ ấy ? Khó khiết gì, chịu cực một chút, đi kêu, tay bài đến chứa lấy xâu, ấy là thượng kế đó. Vì vậy đất Saigôn nầy đàn ông làm nghề ấy cất nhà lầu như đình Tham-Hiện, còn đờn bà thì tay đeo hột xoàn chớp nháng như sao sa lặn mà !

Thế thường trâu cột ghét trâu ăn, hay là nói chơi dao có ngày đứt; tay cũng được, nên có người rơi thơ tới tai cô bót, rằng căn phố 139 ở đường Verdun có đánh bài cào to, kẻ ra người vô như hội chợ !

Chẳng biết thì thôi chớ nghe tin không lẽ bỏ qua cho được, nên ông cò Durand sở mật thám mới cho lính mật-thám dọ dẫm hẳn hòi phòng có vây bắt một lần cho được.

Tối thứ sáu 7 Août rồi đây, trời mưa như suối chảy, ấy chẳng biết trời thương phụ nử mắc nàn mà nhỏ giọt vắn dài, hay là trời muốn giúp người, nên mưa dầm cho êm sóng bạc ấy ?

Đúng 9 giờ ông Cò dẫn ít tay mật thám ngồi xe hơi chạy đã tới nơi. Ông truyền lính tốp trước tốp sau rồi cứ việc xông vào căn phố số 139 đường Verdun, là nhà cô chín Ché, em gái sáu Nhiều ở Chợdủi.

Bị trời mưa lớn nên sự canh gác rất sơ sài thành ra ông cò và lính vô tận bên sóng chẳng mới hay là bị bắt. Đếm nội bọn là 13 người, có 102$90 tiền tang và bài cào đủ hết. Số người bị bắt nghe nói có một thầy giáo ở trường Ta-bová một thầy Thông-lầy thếp !

Lúc cô lính dẫn đi chôm xôm hay tin chạy ra xem, ai nấy đều bụm miệng cười và nói « Đỗ trà chè đậu ! »

Đáng khen ông cò Durand sốt sắn về việc bổn phận, song chưa phải hết đâu, vì còn cái « Xà-Hồng » tơ kia ông làm sao cho rách mới giỏi !

CỦ-TIỂU

P. S.— Tôi lại có nghe tại chợ Lãitiêu cũng có một sóng bài cào thật to, đêm nào cũng đánh rần rần trên lầu của một tay công tử chứa. Sóng bài nầy kể đến đánh toàn là tay hồ-kha, chớ người lối thôi thì không bao giờ bước lên thang lầu cho được ! Vì sóng bài ấy người ta có cột một sợi dây dưội dài . . . dài tới nhà ông...tổng nào đó !

THỊT-BÒ-KHO

DỂ GIÀ HẠT DỨ

Gocông

Thiếp vân người quê dốt mà nay thiếp phải viết bài nầy vì buộc lòng thiếp quá nên thiếp xin thố thể vài lời hỏi ai có lòng xấu-xa xin khá chừa, may là gặp thiếp thì người mới còn đi đưng đang toàn chớ gặp người nào khác thì thiếp tưởng người cũng bị đến nhục nhằn chớ chẳng không.

Thiếp là người gốc-gác ở tại Gocong vì có chồng nên phải cam lòng bỏ quê hương theo cuộc cho tròn phận gái.

Đến ngày thứ bảy 1er Août 1925 thiếp mới xin phép chồng thiếp và rủ một người bạn đặng cùng nhau hồi hương mà thăm một người chủ của thiếp ở cách chợ Bình luông ĐôngGocong chừng 800 thước tây nên thiếp cùng người bạn mới thuê một cỗ xe ngựa cho tiện đường đi về đến chốn.

Đó đâu xe chạy vừa tới chợ Bình luông đông (tục kêu là chợ sáu Thoàn) thì ngựa mệt đuối thiếp mới biểu người đánh xe ngưng lại, trước là nghỉ ngựa sau chị em thiếp vào chợ giải lao luôn thể.

Cùng em còn đang ngồi ăn trầu uống nước xảy nghe tiếng be ne sau lưng, thiếp mới day lại thì thấy một người già dáng cho là cô bác của thiếp cư theo bướng lời trái hoa ghẹo nguyệt hoài. thiếp chẳng lạ chi trong xứ nầy nên tâm người hồi thăm mới rõ là ông hương chủ C.

Thấy vậy ép mình thiếp mới nói vài lời trái phải đặng xin người chứa tánh dê xồm ấy đi nhưng người vẫn điểm nhiên và cứ theo chọc ghẹo hoài nên thiếp cùng người bạn hổ thẹn phải ra xe mà tách dặm.

Vậy ông hương chủ xin ông ăn-năn sau đừng có vậy nữa mà phải bị người dử người ta làm cho xấu hổ thì còn chi là danh giá của ông.

Vả chăng tôi đây đáng là con cháu của ông mà ông đem lòng đê mê như vậy thì lương tâm không cắn rứt ông sao ?

T. T. B.

TRƯỜNG HỌC

Huỳnh - công - Phát

SAIGON

Tựu trường : Sớm mai ngày thứ bảy 17 Août 1925, nhằm ngày 28 tháng sáu Annam năm Ất sửu.

Kỳ tựu trường nầy, bổn trường mở dạy NĂM THỨ NHỈ BANG CẤP TOT NGHIỆP (2me Année du cycle complémentaire). Năm tới nữa sẽ có lớp 3me Année.

Hội thi CẤP-BẰNG SƠ-HỌC NGÀY 6 JUILLET rồi đây (Certificat d'études primaires franco - indigènes), Bổn-trường chọn đi thi 3o trò, đậu 21 trò, kể tên sau đây :

Tôn ngọc Chấc, Cầnthơ	Ng. v. Xôi. Saigon
Huỳnh cg. Hiền Baria,	Ng. v. Nhung »
Huỳnh v. Louis, Giadinh	Ph v. Lý Nhatran
Ng. v. Trí, Baria,	Thái v. Hơn, Saigon
Ng. tấn Lợi, Soctrang.	Lê v. Cung, Sadec
T. quốc Hải, Rachgia,	H. v. Hiệp, T.-d.-m
Ngô Lôi, Mytho.	B. v. Thăng. Longx
Ng. v. Giỏi. Pnompenh,	Lê v. Cù, Sadec,
H. v. Thanh, Baria,	T. v. Sên, Soctrang
H. v. Khiêm Baria	Ng. v. Quyện Rachg.
Ngô Tô Mytho	

Còn hội thi CẤP-BẰNG TIỂU-HỌC NGÀY 25 JUIN qua rồi (Certificat d'études élémentaires indigènes). Bổn trường cho đi thi 77 trò, đậu được 75 trò.

NOTA.— Học sanh mới muốn vào học nơi Bổn-trường, xin viết thơ trước, đặng Bổn trường để giành chỗ cho, và gởi điều lệ Bổn-trường cho mà biết.

Ai muốn có lời nhiều?
Ai muốn có đồ tốt mà giá rẻ??

Những nhà buôn Annam mình, người nào muốn có lời nhiều mà được tiếng bán rẻ thì hãy sỷ hàng của CHIÊU NAM VIỆN ở đường Viénot số 56 mà bán lại thì có lời nhiều chẳng sai, tiệm nầy bán sỷ rẻ hơn các nơi. Còn người mua lẻ muốn có đồ tốt mà giá rẻ thì cũng lại tiệm CHIÊU NAM VIỆN mà mua.

Cùng một giá thì đồ của CHIÊU NAM VIỆN tốt hơn

Cùng một thứ thì giá của CHIÊU NAM VIỆN rẻ hơn.

Tiệm nầy bán những là: Máy hát từ 25 $ sắp lên, đĩa hát, đàn dây chung cảm thạch, từ 8 $ sắp lên 28$, chưng nickel từ 1$, 80 tới 6$, đèn treo, vách từ 1$20 tới 1$80, đèn manchon thứ 20$ thứ 30$, đèn manchon treo 26$; kiến mát gọng vàng từ 1$50 tới 2$40, gọng đồi mồi 0$80. Đồng hồ reo hiệu tây, thiệt rẻ 2$50 một cái; đồng hồ để bureau 6 phân 1/2 3$60, đồng hồ Régulateur 20$ đồng, đồ CARILLON WESMINTER thiệt gốc 72$, đồng hồ bỏ túi bằng vàng Huê kỳ có giấy bảo lãnh chạy 5 năm 7$, bằng loại kim trắng métal blanc bảo lãnh 8 năm, chạy 8 ngày: 8$, thứ coi ban đêm được: 8$50; Đồng hồ đeo tay bằng vàng Huê kỳ hiệu CARR 8$, lưỡi máy mỏng, thuộc địa bộ nạp dụng khổ 2m40: 0$90 một thước, khổ, 2m25 1$ một thước nón nỉ bia nhỏ từ 2$ tới 5$50, bia lớn từ 3$50, tới 6$, v. v., còn nhiều món khác kể không xiết. Còn hàng Tàu tây theo giá chợ.

Thơ gởi thì đề cho: PHAM VAN NGOC,
Directeur de la maison CHIÊU NAM VIỆN, 56 rue Viénot Saigon
Téléphone 565.

Công-ti Quản-hạt đại thương
Công-ti nặc-danh vốn 30.000.000 quan

Grands Magasins Charner
SAIGON

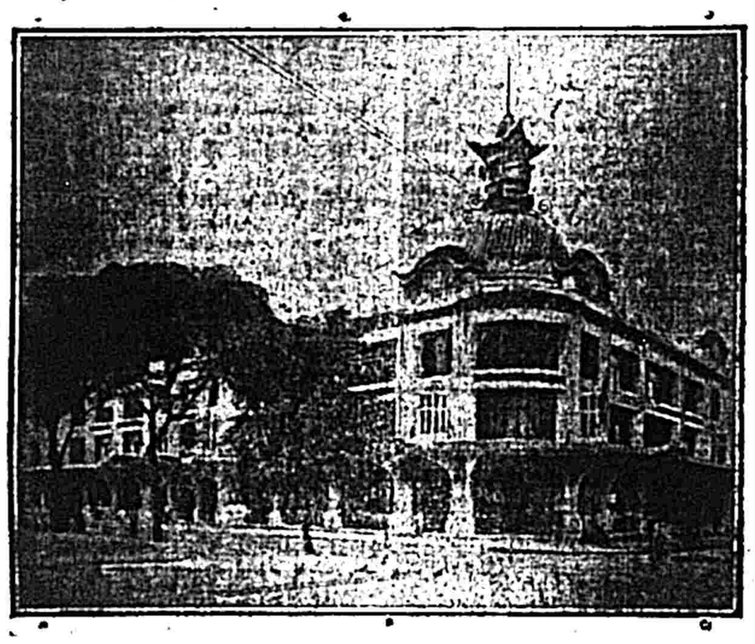

Bửa thứ bảy 1er Août đến 10 Août

BÁN ĐỒ QUẢNG CÁO RẤT NHIỀU

Dầu thơm — Son phấn — đồ vàng — giấy mực — đồ trong nhà — đồ đồng sắt — đồ pha-ly — đồ dùng về việc vệ sanh — đồ chụp hình — đờ hút thuốc — đồ thể-tháo — bố trắng — áo sơ-mi — nón đàn ông — Giày giép.

PHÒNG GỌT MÓNG TAY

PHÒNG UỐNG TRÀ — QUÁN RƯỢU ĐIỆU HUÊ-KỲ

CÓ NHẠC { Thứ năm chiều từ 4 giờ 45 tới 6 giờ 45 / Chúa-nhựt sớm mai từ 9 tới 11 giờ

XIN ĐẾN COI CÁC KỆ CHƯNG HÀNG

XIN COI SÁCH IN CÁC MÓN HÀN

NÊN THỬA DỊP BẠC LÊN CAO

Sự chắc thật làm nên sức mạnh của bổn hiệu

Điện-tín: MAGCHARNER — Dây thép nói { Nói lại sở quản-lý số 140 / Nói lại sở buôn-bán số 543

Thùng thơ số 528

BAZAR GIAO YÊN Phạm-văn-Hiền prop.
106, Boulevard Bonnard, Saigon

Giá ít món hàng

Kiến ovale t. khéo	5$00	Jardinière int. vert bl.	8$75	Tàu bườm nacre Récl.	3$20
Surtout ovale	4 50	Plateau p. jardinière	8 75	Máy bay bronze Récl.	0 05
Porte fleur 2 corneta	2 50	Jatte tương tợ coupe	5 00	Fleurs p. jardinière R.	0 15
Porte fleur 1 cornet	2 40	Hộp al. đồ hộp sữa R.	0 40	Mousse paquet R.	0 15
Service liqueur uni	4 50	Hộp đựng vàng laqué R.	1 95	Porte montre argt.	1 90
Service liqueur décoré	5 50	Hộp thuốc xỉa laqué R.	0 38	Service fumeur al. R.	1 20
Service liqueur taillé	5 50	Hộp đồ thuốc annam R.	0 65	Bình mực 1/2 cris R.	0 50
Pendulette argenté	5 50	Vase môn đích bầu 0.60	2 40	Faux col 0,30 à	0 60
Pend. argt. réveil	8 00	Bottines Balm. noir R.	6 90	Nœud à rouer 0,60 à	1 20
Coupe đồ bánh v. coul.	2 50	Soulier Richelieu verni	7 50	Régate à nouer 0,60 à	1 60
Đĩa đồ bánh 2 thứ	1 90	Soulier richel. jaune	6 90	Nón nỉ large, bord 3,50 à	7 95
Seau à glace argt.	2 80	Soulier rich. chev. gl.	6 50	Casque rond trắng	4 50
Bầu carafe taillé	2 50	Đồng hồ car. wes. 4 g.	55$ 65$	Casque colon long	6 50
Mâm alu. 2$30, 2$80,	3 30	Đồng hồ car. w. 8 g.	75 00	Casque Durbar nỉ 5,50	6 50
Hộp đựng vàng 0$75 à	1 00	Horl. car. w. 8 g. 2=20	200 00	Vase Cornet d'oiseau	1 50
Chén đựng cao hồ	0 45	Chậu marb. 4 bộ cầu	9 50	Vase miệng tròn	1 50
Surtout 4 cor. Réclame	4 80	Jard. int. vert 32 c/m	5 00	Fleurs artificielle 0,08 à	0 50
Surtout 3 cor. Réclame	4 00	Encre stylo waterm. R.	0 30	Lampe haut parfaite	5 50
Surtout 1 cor. Réclame	2 80	Xà nhà du thử 0,08 à	0 50	Lampe basse décorée	2 50
Quart alum. Réclame	0 20	Fume cigarette amb. R.	0 30	Lampe basse Réclame	1 90
Seau p. champ. Réclame	1 95	Legumier đồ cơm 0,75	1 00	Carafe cristal Réclame	2 40
Loto 48 cartes Réclame	1 00	Hình football bronze	20 00	Verre à pied cris bord R.	0 50
Jeu course 6 ch. Récl.	1 95	Album p. c. p. 100 pl. R.	0 50	Hình Napoléon br. 2,00	2 50
Lion bronze Réclame	2 50	Porte journ. laqué R.	1 50	Hình Napoléon biscuit	2 20
Etui cigarette cuir	1 80	Chaine montre 1,90 à	2 50	Barrette filette 2 thứ R.	0 10
Ống bơm con nít 0$60 à	1 10	Khuôn bánh 10 kiểu	0 03	Áo quần matelot có sọc	4 50
Val. cuir jaune 12$00 à	18 00	Vase coul. mg dùng R.	0 75	Áo quần matelot nỉ	3 50
Hộp chữ in caout. Récl.	0 80	Vase chg nick, paysage	5 00	Áo quần filette broderie	2 50
Phấn d. mặt voyage R.	0 20	Casquette drap	1 00	Khăn choàn velours	5 00
Mền nỉ trắng 2=20x2,45	17 00	Nón rơm con nít	1 80	Khăn choàn laine trắng	3 50
Mền nỉ sọc 2=20x2,45	15 00	Mền gòn có bông	3 50	Carte postale 0,01, 0,03	0 05

Envoi contre remboursement à l'intérieur

Gởi mà món nào không vừa bụng, có trả lại, cũng vui lòng tiếp lấy

BAZAR GIÁO YÊN lãnh nhuộm đồ hàng, bận cũ rồi, nhuộm inh đồ mới

Mandat quí khách có gởi cho B. Giáo Yên, xin biên cho Phamvanhien lãnh

Cũng còn nhiều món hàng khác, ít chỗ kể không dủ

Hộp thuốc xỉa aluminium mới lãnh kỳ tàu nầy 0$40 và 0$30, sục giá 0$35 và 0$28

A. DENHOLM
N° 36-38, Rue Lefèvre N° 36-38
SAIGON

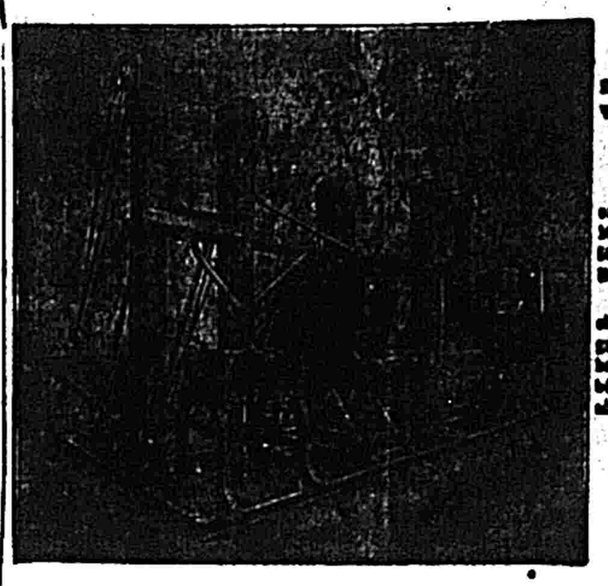

MÁY BAY Lên Cao!
Đã triphem đã cất cánh máy bay bà tôi cho đến tận tôi ở xứ Đông-Pháp.
Cam kết chắc chắn vô cự bền gọc máy máy bằng bao giờ chạy bền lắm chạy tốt cho máy máy.

NGUYÊN GIÁN MÁY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY ĐỔI — DÂY TRÂM EMERIS — VÂN VÂN — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TEUR NỒI SÔ-DE V. V GIÁ PHẢI CHẲNG

MUA MỘT LẦN MỚI BIẾT

Thật vậy. Muốn biết tiệm nào bán rẻ phải có mua một lần mới biết được. Chúng tôi chẳng hề dám khoe khoan, song chúng tôi dám hứa chắc rằng tiệm chúng tôi vẫn bán rẻ hơn các nơi mà cách tiếp đãi quí khách cũng hết tình niềm nở.

Tại tiệm chúng tôi có bán đồng hồ CARILLON WESTMINSTER đồ thứ đẹp lắm. Có bán máy hát xoán và kiểm, đủ kiểu, máy thật tốt, và có trữ đĩa hát cải lương nhiều bài bản. Cung có trữ nón Casque hiệu «COQ GAULOIS» thật nhẹ thật khéo, và «FORME ANGLAISE» thật chắc thật bền, có những đồ bằng pha ly như bầu đựng nước, ly, và đồ Aluminium tốt lắm. Chúng tôi lại có trữ bán các thứ đàn, họng Huê kỳ, chưng cảm thạch, cao cổ, thấp cổ, có hoa lí da tây, có đồng hồ reo, đồng hồ tay, và trái quít, chạy rất đúng giờ máy móc bền bỉ, nên có giấy bảo lãnh 5 năm.

Tiệm chúng tôi có làm Đại lý giày tây hiệu «ÔNG CỌP» là thứ giày của hàng *Richaud* bán lúc trước, có áo sơ mi, cols, régates, nœuds, vớ tơ vớ cái, đủ các thứ màu, lại có nhiều thứ áo Pardessus cao su và gabardine, đã chắc mà lại rẻ nữa.

Tiệm chúng tôi có bán xe máy hiệu C.A.P. là thứ xe thiên hạ ưa dùng hơn hết, vì nó chắc mà nhẹ, và giá mỗi cái có 48$ thôi.

Chư tôn ở lục châu có dịp đến Saigon xin mời đến xem cửa hàng chúng tôi một lần cho biết, chúng tôi lấy làm hoan nghinh lắm. Và nếu muốn biết ở đâu bán rẻ xin cứ đến.

BAZAR PHAN-THANH-BIÊN
số 54 đường Viénot
giáp phố Chà bán vải ngan Chợ mới Saigon

Cuộc xổ số
CỦA TƯƠNG-TẾ HỘI NĂM 1925

Chiếu theo lời nghị số 1875 ngày 5 Juin của quan Nguyên Soái Namkỳ bàn trị-sự các hội Tương-tế được tạo lập ra một cuộc xổ số hầu lấy tiền giúp các hội khuyến-thiện.

Định giá mỗi số là *một đồng bạc* (1$ 00).

CÁC SỐ TRÚNG

1 số trúng	10.000$00	»	10.000$00
1 »	4.000 00	»	4.000 00
2 »	2.000 00	»	4.000 00
8 »	1.000 00	»	8.000 00
10 »	500 00	»	5.000 00
50 »	100 00	»	5.000 00
80 »	50 00	»	4.000 00
200 »	20 00	»	4.000 00
352			44.000$00

Định đến ngày 11 Novembre 1925 số sẽ xổ tại dinh quan Đốc-lý Saigon.

Giấy số đã bán tại Saigon và lục-tỉnh hôm nay. Vậy đồng bang ta nếu ai muốn thử thời vận coi đỏ hay đen cũng nên mua mỗi người một vài tấm giấy số.

TRAN-LONG
TIỆM ĐÓNG GHẾ MÁY
BOTINIER
Réparation des Raquettes
Rue Turc n° 14
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi, ròng có một nghề làm ghế máy theo kiểu Hồng-kông, ghế dài, nghế đựa, ghế ngồi, lớn có nhỏ có, đủ thứ, đủ dạng rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt máy, đồ đánh trái lăng: giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi tôi vui lòng tiếp đãi

Trần Long, Cẩn bạch.

ANCIENNE MAISON PHÚ-TOÀN

ĐÓNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM

LE-VAN-BEN

CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN

— SAIGON —

17-19 Rue Amiral Courbet (Halles Centrales)

Bánh Quốc-Nữ

Xin chớ lầm tưởng bánh Quốc-Nữ cũng như bánh bán của khách-trú xưa nay; bánh Quốc-Nữ là bánh làm rất tinh khiết lại có beurre, sữa bò, chocolat và vanille, ăn không khi nào phá bụng.

Vậy quí ông quí bà, khi có dịp đi đám cưới, tân gia, tân quan, hoặc kỵ cơm chi chi, xin nhớ mua vài đồng bạc bánh là hoặc năm ba hộp bánh nguyên, trước cúng sau đem ra đãi khách, thì rất đẹp mặt vô cùng.

Lại lúc đến kinh thành có việc, khi ra về xin quí ông quí bà, nhớ mua ít nhiều về cho con, em cháu, ngỏ giúp giùm cho công nghệ gái nhà Nam được mau tấn phát.

Có trữ bán tại nhà tôi, và tại tiệm bán hàng tây, hàng tàu, của chú tôi, là M. Nguyễn-khắc-Trương, ở đại lộ Bonnard số 82.

NGUYỄN-THỊ-THÀNH
Propriétaire de la Fabrique de Biscuits Quốc-Nữ
13 Rue Lavoisier
Saigon

COURS PRATIQUES de COMPTABILITÉ et de DACTYLOGRAPHIE

NGUYEN-VAN-MUI

10, Rue Martin des Pallières, 10

En face de la gare de Dakao

SAIGON

Nam-nghĩa-lợi dit Thai-son-qua

DENTISTE

ANNAM TRUNG RĂNG

110, BOULEVARD BONNARD, 110

Chợ mới — Saigon

BÁN TẠI TIỆM

Trần-quang-Xuân

158, rue d'Espagne (chợ mới)
Saigon

Đèn-điện bổ tuổi có piles

Đèn xe máy, đèn rọi đủ thứ

Piles bên Tây mới qua thật tốt

Các đồ tạp hóa và giày dép Bắc kỳ giá nhẹ.

H. DELPEYRAT
Khi trước là Hãng E. POURTOU
Số nhà 33 bis, 35, 37, 39
đường Amiral Dupré Saigon
RƯỢU CHÁO, RƯỢU MẠNH
RƯỢU KHAI VỊ, RƯỢU TIỂU-BỔ

Tiểu-thuyết

MÙI GƯƠM CỦA NGƯỜI HIỆP-KHÁCH

Dịch giả: NAM-KIỀU

HỒI III

Đinh Tuyết-phù hào-kiệt trợ trận

(Tiếp theo)

Đây nói về Mồ-vũ Nghi cùng bọn gia-đình hôm ấy bị đánh, như chuột lủi chó chạy, mỗi người đi mỗi ngã, lần-lần mới trở về nhà. Mồ-vũ Nghi khi về tới nhà, quát-nạt om-sòm: chúng bây là đồ ăn hại! có mỗi một thằng mà không sao đánh nổi, để đến nỗi nó đánh ta như thế nầy!... Chợt lại thấy Kim-bạch-Lỗ, Biện-Nguyên hơi thở hồng-hộc chạy về, mặt thì tái mét đi, vừa run vừa nói: chúng tôi đã cướp được Phượng Tiểu-thơ bỏ lên kiệu rồi, ngờ đâu đi đến nửa đường, bị hai thằng quỉ nó đuổi theo giựt lại, chúng tôi chống-cự không nổi, lại không ai phụ-giúp, nên đành phải chạy thoát lấy thân, xin Công-tử tha lỗi. Mồ-Vũ-Nghi nghe nói, buồn-bực vô cùng, bọn Bao Thành Nhơn cũng lẳng-lặng nhìn nhau, không ai nói câu gì cả. Bỗng thấy Thạch-cảm-Đương hăng hái lên mà nói rằng: Công-tử không việc gì mà phải buồn! Cứ như ý tôi thiết tưởng, thì việc nầy chúng ta phải làm cho kỳ được, nếu chưa phỉ chí thì nhứt-định chưa thôi, hồng cuộc nầy ta bày cuộc khác, xin Công-tử chớ vội ngã lòng. Bây giờ đem gia-đình kéo tuốc đến nhà Tôn-Bội, bắt Tôn-Bội giam vào trong phủ, đánh cho một trận nhừ-tử, mới hả được cơn giận của chúng ta. Công-tử nghĩ thế nào? — Mồ-Công-tử nói: bửa trước đánh nhau với nó đã thua, nay gây chuyện nữa, sợ không thắng nổi thì sao?

— Bửa trước ở vườn Tranh-xuân, có hai thằng hun bạo nào ở đâu lại giúp nó, cho nên bọn mình phải thua, chớ nay thì còn ai giúp nó nữa mà sợ!

— Lão Thạch nói phải đó! Song phải kiếm một người nào biết nhà họ Tôn dẫn đường mới xong.

— Không lo! Tôi biết nhà họ Tôn rồi, để tôi dẫn đường cho.

— Bửa nay đã gần tối rồi, các ngươi hãy đi nghỉ, đợi ngày mai đi sớm.

Bữa sau, trời chưa sáng, Mồ-Công-tử truyền cho bọn thủ-hạ dự bị kéo sang nhà họ Tôn. Bọn thủ-hạ vừa mới ngủ dậy, cơm chưa được ăn; rượu chưa được uống; mà đã phải tất-tưởi sắp đi, thành ra không có gì là cao-hứng. Chỉ có Bao-thành-Nhơn vốn là một đứa xảo, im-lìm không nói một câu nào, trông thấy Thạch-cảm-Đương nét mặt có vẻ ngại-ngùng, khác hẳn với khí hăng-hái hôm trước, thì nghĩ thầm rằng: Mồ Công-tử nghe thằng cha Thạch mà làm việc nầy, dữ nhiều lành ít, huống chi bữa trước ở trong thành, mưu cướp lấy Phượng Tiểu-thơ, tội ác ấy lòng trời đã khó dung, ngày nay lại chực cậy sức mạnh đến đánh Tôn-Bội, thì còn ra luật-phép gì nữa. Âu là ta giả cách cáo bịnh, để khỏi mắc vạ vào mình, thế là yên chuyện. Nghĩ như vậy rồi, cứ nằm liệt trên giường, nói rằng nhức đầu không dậy. Mồ Công-tử thấy thế rầu lòng, cho là y bữa trước vì mình trù-tính công-chuyện, hao-tổn tinh-thần, nên nay nhức đầu, thôi thì để y ở nhà y ngủ. — Bấy giờ các gia-đình đã hội tập đông-đủ, cộng có hơn 50 người, Thạch-cảm-Đương đi trước dẫn đường, kéo đến nhà họ Tôn.

HỒI THỨ IV

Giữa rừng thông Tiên-trưởng dẫn đường.

Đây nói về Thạch-cảm-Đương từ-biệt Mồ-vũ-Nghi, lãnh bọn chúng-nhơn dẫn đi, khi đến cửa nhà họ Tôn, dừng lại nói rằng: kính trình liệt vị: đây là nhà họ Tôn đây! Các ngài tiến vào bắt lấy Tôn-Bội đem về, sẽ có trọng-thưởng.

Bấy giờ nhà họ Tôn cửa ngõ đều mở, không từng đề phòng. Thạch-cảm-Đương tiến đến cửa giữa, quay lại dặn bọn chúng-nhơn rằng: các anh em đóng chặt lấy cửa giữa, kẻo sợ Tôn-Bội chạy trốn ra chăng? — Chúng-nhơn nghe lời.

Đây nói về Tôn-Bội cùng Nản-sanh Bảo-Cương, ba người uống rượu, rồi cùng nhau đi ngủ, sáng ngày thức dậy, vừa gọi đầu rửa mặt rồi, thì bỗng thấy người nhà hớt-hải chạy lại báo rằng: vạ đến nơi rồi! Nhà họ Mồ kéo người đến đánh đông lắm.

Nản-Loan hỏi: nhà họ Mồ là nhà họ nào?

— Tức là cái nhà bữa trước đánh lộn tại vườn Tranh-xuân đó. Nói chưa dứt lời, thì Thạch-cảm-Đương đã tiến đến trước thềm, quát to lên rằng: thằng Tôn-Bội trốn vào chỗ nào rồi? — Tôn-Bội thấy thế sợ lắm, nép vào một bên Bảo-Cương. Bấy giờ Bảo-Cương nhơn vì hôm trước uống nhiều rượu quá, đến nay hãy còn chưa tỉnh, khi đó nghe thấy người nói ồn-ào bên tai rằng nhà họ Mồ kéo đến đánh, liền vội-vàng đứng dậy, máu nóng bừng lên, nhảy vọt ra trước nắm lấy Thạch-cảm-Đương mà hét to lên rằng: thằng chó điếm nầy! Có nhận biết ta là ai đây không? Thạch-cảm-Đương sợ hoảng cả người, ngẩng mặt nhìn lên, nhận biết anh chàng mặt đen đánh lộn ở vườn Tranh-xuân bữa trước, luống-cuống không biết tính sao, đánh quỉ xuống lạy van: chúng tôi biết tội đã nhiều, từ nay trở đi không dám lại nữa.

Bảo-Cương nực cười, lại quát to lên rằng: sao tên mầy lại xưng là Thạch-cảm-Đương! (cảm đương nghĩa là đối địch với ai cũng không sợ).

— Đó là người ta kêu tôi, chớ tôi đâu dám!

— Một trụ đá dựng đầu ngõ, khắc chữ «Thái-sơn thạch cảm đương», nay ngươi kêu tên là Thạch-cảm-Đương, thì có lẽ lại bền rắn hơn một bậc nữa. Vậy để ta thử thí-nghiệm coi. Nói đoạn, nắm dộng đầu Thạch-cảm-Đương xuống, đập vào trụ đá một cái thiệt mạnh, máu chảy lênh láng, thôi thế là đi đời anh Thạch cảm-Đương!

Bấy giờ tụi gia-đình thấy Thạch-cảm-Đương chết nằm dưới đất, liền la lớn lên rằng: thôi hoàng rồi! Nó đánh chết người rồi! Chúng ta phải báo-thù mới được!

(Còn nữa)

NHỊ-THIÊN-DƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38. — CHOLON

Dây thép nói số 658 — Đánh dây thép chữ đề: Nhị-Thiên-Đường, Cholon

CÓ BÁN CÁC THỨ THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN RẤT THẦN HIỆU NHƯ SAU NAY:

PHỤ-QUẾ-BÁT-VỊ-HƯỜN

Phàm con người mà thủy hỏa hòa bình thì ít hay sanh bịnh.

Bởi vậy cho nên phải dùng lục-vị là đồ nhuận thủy Phụ-quế là vật bổ hỏa mà điều bổ chơn dương.

Vì cái máy sanh hượt đều do nơi trong hỏa, ở trong hai trái thận một điểm chơn dương gọi là mạng môn, tức là chỗ tướng hỏa ở mà gìn giữ lấy mạng người; cho nên người mà sanh yếu sống lâu, chết yểu, hoặc có thai cùng không đều do nơi mạng hỏa.

Thuốc nầy bổ bổ thân mạng chơn dương, giúp hỏa trợ tỳ, tiêu tán âm tà, thông trị chơn dương.

Những kẻ tinh huyết khô khan thường hay đau lưng mỏi cẳng, hoặc kém thủy mà sanh đàm rồi hóa ra chứng ho, hoặc nhức đầu xây xẩm, lỗ tai lùng bùng, chiêm bao di-tình, khô cổ ráo lưỡi, đau nóu nhức răng, xanh xao vàng vọt, hoặc thân dưới ngứa ngáy sanh ra ghẻ chốc vân vân, các chứng thầy đều dùng được.

Mỗi lần uống bốn chỉ, uống với nước muối măng mằng.

Kị ăn cải trắng và những đồ lạnh lẻo ngưng trệ.

Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu ông Phật mập của tiệm Nhị-Thiên-Đường thì khỏi lầm đồ giả.

Mỗi hộp giá là. . . . 0$35

ĐINH KHẤU LÝ-TRUNG HOÀN

Thuốc hườn nầy chuyên trị nam phụ lão ấu, hàng trệ hỏa bất sanh, thổ dương hư khí nhược; hay đau xốc hông, trạo trực muốn mửa, tạng phủ bất điều ăn uống không tiêu; bịnh hậu khiếm bổ, mạng môn hỏa suy; tỳ hư vị yếu, đau bụng ỉa chảy; ăn uống chẳng ngon, hình thể mỏi mệt; ban đêm hay ho, ban ngày đàm nhiều; hoặc ăn uống quá độ mà sanh bịnh trúng hàng; hoặc ăn đồ lạnh lẻo sống sít, ngưng trệ, rồi bất mửa; hoặc cảm hàng tay chơn rung rẩy; hoặc nguơn khí bất điều, tinh-thần suy kém, v. v.... thầy đều trị được.

Phải dùng nước gừng lời mà uống với thuốc.

Nói tóm một lời là thuốc hườn nầy có tài ôn trung phò dương; hễ uống nó được thường thì nguơn-khí điều hòa, tinh thần bội trương.

Bổn đường đã gắn công tìm kiếm các thứ dược-liệu cho thiệt tốt thiệt hay phối hiệp lại mà chế ra thứ thuốc hườn nầy, thiệt là công hiệu như thần, bá phát bá trúng.

Chư tôn có mua thì xin phải nhìn cho kỹ cái nhãn hiệu ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HƯỜN

Thuốc nầy chủ trị nam phụ lão ấu, thình lình mê sảng đàm chặn hoặc trúng phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt lác lưng, tay chơn quíu rút, trúng thử phát nhiệt, ác khí xông nhâm phát cuồn nhảy nhót, giựt tay giựt chơn; nhều nhảo ho hen, long óc nhức đầu; xây xẩm tối mắt, nhức nhối cả mình; hoặc bị sơn phong chướng khí, đau thắt ruột gan; phong đàm ngăn trệ, khí huất chẳng thông; thần hồn phách ám, năm ngủ chẳng yên v. v... Nhứt thiết các chứng bịnh nguy cấp phải dùng thuốc nầy; ấy là một thứ thuốc khởi tử hồi sanh, phá nguy cứu cấp, công hiệu như thần.

Hễ uống nó vào thì thanh tâm trừ đàm, đã thông cửu khiếu lại tiêu trừ các dịch tức khắc an nhiên.

Chỉ như con nít mà bịnh kinh phong, cảm mạo phát nhiệt, sanh bịnh dạ-đề, khò khè ọc sữa, tích trệ đau bụng thầy đều dùng được.

Người lớn mỗi lần phải uống một hườn, như bịnh đau lâu phải uống gia bội; uống với nước gừng.

Con nít phải uống nửa hườn, nấu lá bạc-hà lấy nước cho uống với thuốc, hoặc hòa với sữa mẹ cho uống, hoặc thoa nơi núm vú mà cho nó bú, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy từ được Tổ truyền đến nay, bổn đường hằng gia tâm nghiên cứu rồi chọn những thượng phẩm dược liệu tuân y theo phép chế ra mà làm hườn; uống chứng nào hay chứng nầy.

Kị ăn cá và rau cỏ sống sít lạnh lẻo và cùng kị đồ bằng sắt.

Đờn-bà có thai chẳng nên dùng

GIÁ

Hộp gầm 4 hườn. .	1$00
» 2 » . .	0 50
Hộp cây 4 » . .	1 40
» 2 » . .	0 70

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG TIÊU-THỰC-HOÀN

Chuyên trị nhứt thiết các chứng bịnh thuộc về bao tử, ăn không tiêu, hoặc ăn đồ sanh lảnh rất nhiều, sanh ra bịnh no hơi, tích-tụ, bần thần, đau bụng, lâu ngày làm cho thân thể gầy mòn yếu đuối, ăn uống không biết mùi. Uống thuốc nầy dần dần khai vị tán thực, trở nên tinh-thần khoái sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chí bửu có danh trong thiên hạ.

CÁCH DÙNG

Dùng với nước trà;
Mỗi ngày uống 2 lần;
Mỗi lần uống 2 hoàn;
Uống trước bữa ăn 15 phút đồng hồ.

Giá mỗi hộp 10 hườn là: 0$50

ÁN-THAI-HƯỜN

Thường người đàn bà có thai khí-huyết suy yếu, không thể giúp dưỡng thai nhi, thì hay sanh ra bịnh ọa, nhợn, (ác-trở) chóng mặt, bần thần, hễ nhọ thì làm ra chứng tiểu sản, lạc sản, ấy cũng bởi khí huyết suy nhược vị khí chẳng hòa, làm cho thai nhi không an mà phải sanh những chứng bịnh hiểm nghèo, thậm chí không phương điều trị.

Bổn Đường nghiên cứu ra hoàn thuốc an thai nầy, cứu những bịnh kể trước đó xưa nay rất nhiều. Vậy những người đàn bà có thai nên phòng bị khi mới có các chứng kể trên đây, cho khỏi lỗi đạo hòa sanh của trời đất, và dùng thuốc nầy trước khi có thì không lo đều chi bất trắc.

Cách dùng.— Mỗi lần uống 1 hoàn, sau khi 2 bữa ăn, uống với nước trà. Giá mỗi hộp 2 hườn là. . . 0$30

BẠCH TRƯỢC-CAO

Thuốc nầy để trị các chứng bịnh lậu; hoặc đái gắt, lậu mủ, hoặc trắng, hoặc vàng, hoặc lậu kê, lậu huyết chảy ra dầm dề, cứ theo phép mà dùng thì hết lại trừ dặng các chứng bịnh độc.

Trị bạch đái hạ rất thần hiệu.— Kị thai.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần nóng chừng 1 muỗng uống cà-phê. Cử ăn đồ chiên xào, cay nóng nầy, rượu cũng không nên uống.

Mỗi hộp giá là. . . 0$60

Thiệt-nghiệp-xưởng

NGUYỄN-VĂN-NAM

Đường Pellerin môn bài số 143-144

SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tủ sắt đủ kiểu.

Rèn sắt bông và các thứ kim khí rất huê lệ.

Sửa súng và đủ các thứ khí giới.

CHUYÊN NGHỀ. — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng máy điện đổi mài thật bén. — *Soudure Autogène.*

Rèn các đồ phụ tùng theo kiểu vở tâm thường và đúng chữ.

RÈN GIƯỜNG SẮT
VÀ ĐỒ DỪNG NGOÀI HUÊ-VIÊN
LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu để rào mả.

Làm kiểu huê-mỹ và kiểu thường. Ống khóa và chìa khóa thiệt chắc.

Có làm đồ thâu-lôi (paratonnerre) chế tạo và sửa máy móc xe-hơi, xe máy hơi.

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh.

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

Tiểu Thuyết

« DUYÊN PHẬN LỠ LÀN »

Tôi có gởi bán ở các gare xe điện từ Chợ-lớn tới Bà-chiểu và nhà bán sách Lê-Mai Như ở lục tỉnh ai có mua sỉ và mua lẻ, xin viết thơ cho M. Đoàn văn-Hai, Nhựt-Tân-Báo.

HOTEL D'ANNAM
Nam-Việt Khách-Lầu

N. 77 à 83 Boulevard Charner
9 à 15, Rue Caraballi
Đường Kinh-lấp, đường Caraballi
SAIGON

HUỲNH-HUỆ-KỲ, Chủ tiệm,

Kính cùng Quí khách rõ: tôi dọn một tiệm nhà hiệu là HOTEL d'ANNAM (*NAM Việt Khách-Lầu*) phòng rộng mát và sạch sẽ, ấm áp có dọn phòng ở từng dưới đất dưng cho tiện Quí-khách, xin Quí-khách thừa dịp đến Saigon xin đến tiệm tôi mà nghỉ lấy làm thong thả lắm.

Lại tôi mới mở thêm một giải phòng ngoài mát mẻ tại đường Caraballi, trước nhà thờ Lương-Hữu từ số 9 đến số 15.

HUỲNH-HUỆ-KỲ. Cẩn khải

Xin ghé mắt ! ! !

TÁI PHÁT KHÁCH - LẦU
CỦA M. TRẦN-XÀO dit KHÁ

Kính cùng quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô cùng lục châu quân-tử đặng rõ:

Bấy lâu nay tôi chán nghề sự chê khen thế cách của khách lầu, nên nay tôi chẳng nệ hao tốn vàng bạc lập một cái phòng ngủ hiệu « TÁI-PHÁT KHÁCH - LẦU » ở tại đường Tổng-đốc-Phương môn bài 44 và 46 Cholon. Phòng vì rất thanh-khiết lại sáng sủa, và mát-mẻ lắm; tiện phòng tôi tính rẻ nhẹ hơn các nơi, cùng trẻ sai vặt (boy) đều đã khiến, quí-khách nghỉ nơi phòng đều đặng vừa ý.

Quí-chiếu thừa dịp đến Cholon xin ghé tại « Tái-Phát Khách-Lầu » tạm nghỉ thì sao sao quí-chức cũng đặng vui lòng, đã ở gần gare xe-lửa Cholon-Mytho cũng là bến xe-hơi đi các nơi, tiện bề cho quí chức.

Tôi cũng có lãnh may đồ y phục theo kiểu Langsa và Annam đủ kiểu, lại có bán hàng Tàu, và hàng Bắc tốt nhứt hạng, và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời rất khéo. Trừ những hiệu xe thiệt tốt là hiệu ALCYON, R. F. F, R. F. D, HIRONDELLE, BÉCÉ SPORT, C. A. F, DIAMANT, ROCHET, SPHINX, và có nhiều hiệu khác giá chừng 40$00. Lại có tiệm bán theo Epicerie, Mercerie và có bán rượu tây, bán lẻ theo consommation.

Có xe hơi hiệu de Dion Bouton 10 ngựa mới, kiểu kiểm thời năm 1925. Thừa để cho quí khách du lịch cho dễ.

Vậy xin mời quí ông, quí bà, quí thầy, quí cô, thừa lúc rảnh việc xin dời gót ngọc đến tiệm tôi, thì tôi hết lòng hoan nghênh thậm trọng.

Nay kính bạch,
Chủ nhơn: TRẦN-XÀO dit KHÁ

It được vậy!!

TIỆM NAM-CHÂU KHÁCH-LẦU ở tại đường A-MI-RANH CUỘC-BE Saigon là nơi rất xứng đáng cho quí khách ở lục châu đến nghỉ. Mỗi mỗi đều thanh-khiết phòng tho rộng rãi cho mướn tính giá rẻ lắm. Nước tắm không hết.

Boy nói sẵn để sai biểu.

Chủ khoan-hòa sẵn lòng giúp qui khách trong mỗi đều sở cần.

Thiệt vậy. Quí vị đến nghỉ tiệm NAM-CHÂU đều được như ý cả.

LÂM-VĂN-ROI.
Kính mời.

ĐÈN LÒA KIỂU MỚI

THẮP BẰNG DẦU LỬA

Đèn lồng, đèn đứng, đèn treo
Bán tại tiệm
TRẦN-QUANG-NGHIỆM
206, đường d'Espagne Saigon

Thay cũ đổi mới

Kính cùng lục-châu quân-tử, cáo giới đồng bào đặng rõ. Bấy lâu cũng nhờ đồng bào ra ơn chiếu cố, tưởng nghĩa thâm giao, nên mấy nhà khách-sạng của chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, cũng thấy tân tuổi trong thương trường, thiệt là chẳng tài hết lòng hậu cảm quí khách.

Vì tánh quyền thớc càng lâu càng nặng nên chi phần đông trong quí khách đều muốn đến khách sạng của chúng tôi. Bởi cớ ấy cho nên cố phòng cùng ngày xem chánh ra ít, khó mới bài đáp quí khách cho vừa lòng.

Vậy mấy khách-sạng của chúng tôi hiện là:

1° Nam-Thành Khách-Sạng ở đường Colonel-Grimaud số 21 và 23;

2° Nam-Trung-Khách-Sạng ở đường Alsace-Lorraine số 183 và 185;

3° Nam-Hưng-Thành Khách-Lầu ở đường Amiral Roze số 18 và 20, đều mở thêm rộng rãi sạch sẽ, ngõ hầu khỏi phụ tấm lòng hoài cố của quí khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đều ở gần xe lửa Saigon-Mytho, Khánh-hòa, chúng tôi sẽ hết lòng tiếp rước cho vừa ý đồng bào.

Nay kính
Quảng-hỷ, M. Hiệp

THI-THƠ
Tiệm thợ Bạc

NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier, ancienne Maison de Nguyễn-văn-Giáo
N° 13 rue Sabourain Saigon.

Kính cáo cho quí ông quí bà rõ: Nguyễn-văn-Giáo nay trước cha Nguyễn-văn-Thơm đã qua phần rồi. Nay tôi là Nguyễn-văn-Thơm xin kế nghiệp cũng làm đồ nữ-trang theo kiểu kiểm thời, những là: trâm, chuyền, kiềng, chuỗi, bông tai, nhẫn áo, vòng đeo, hiển đeo, neo bông, neo đặt, đồng chiếu v... v... và thứ theo kiểm thời cũng như ngày trước vậy.

Xin quí ông quí bà, muốn đóng món chi xin dời gót đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn hiệu, thì tôi cũng hết lòng theo ý quí ông quí bà đóng món chi thì tôi cũng hết lòng, cẩn thận mà gởi đến cho quí ông quí bà dùng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier 13, rue Sabourain SAIGON

FABRIQUE DE CASQUE FANTAISIE
Vente engros et en détail
GRAVURE sur MÉTAUX et MARBRE
—:—
TRẦN-DUY-BÌNH
42, Boulevard Charner ::: SAIGON
—:—
TIỆM LÀM NÓN ĐỦ CÁC THỨ
Bán sỉ và bán lẻ
Khắc các thứ con dấu bằng đồng, bản đồng và bản đá cẩm thạch

Duy-Xuân ẩn quán

Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách, bằng chữ Langsa và quốc-ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các thứ danh thiếp, bao thơ, thiệp tang thiệp mời đám cưới v.. v...

Có bán đủ các thứ giấy, viết, mực, bao thơ, ngòi viết, thước gạch, gôm, viết chì và đủ thứ sách vở cho học trò các trường dùng.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà khác.

Duy-Xuân ẩn-quán,
kính mời.

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẨN CỦA
M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

SÁNG TẠO NĂM 1906
Xưởng chánh tại LAITHIEU (THUDAUMOT) Ouest E. Dubreuil
Đường mới sáng chạy đi ra

TIỆM NGÀNH CÓ TRỮ ĐỦ MÓN

1° Tại *Mytho* đường mới sáng, nơi bến tàu và xe-hơi; 2° Tại *Cantho* đường mới sáng, ngay cửa tàu của khách-trú; 3° Tại *Trảng-bàng* đường cái, ngay Tòa-bố; 4° Tại *Bencầu* đường mới sáng, nơi bến tàu.

Xưởng nầy có đóng cẩn đủ thứ bàn, ghế, tủ, võng, cửa đóng toàn cẩm thạch-mộc như: Trắc, Cẩm-lai và Gõ mà chế tạo nhiều kiểu khéo lắm, thợ làm thật là tinh-xảo, không hề giả-dối. Bấy lâu danh tiếng, được chư quí vị hảo gia khen ngợi về sự kỹ-càng chắc-chắn rất vừa lòng.

Kính mời quí khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt theo ý, tôi cẩn lòng tiếp rước và hết sức tiến.

Mandat và dây thép xin đề: NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Laithieu.

H. Humbert

78, Boulevard Bonnard

Bijoux FIX
ĐỒNG-HỒ HIỆU JAPY

Đồng-hồ treo vách từ 42 tới 500 quan.

Đồng-hồ Régulateurs đủ kiểu từ 270 tới 450 quan.

Đồng-hồ Carillons Wesminster từ 700 tới 1.000 quan.

Đồng-hồ rẻ từ 20 tới 60 quan.

Đồng-hồ treo thứ nhỏ khéo lắm từ 60 tới 300 quan.

Đồng-hồ lắc qua lắc lại từ 300 tới 400 quan.

Đồng-hồ trái quít hiệu = Lip, Japy, Saint Cyr, Merveilleuse, Uti, vỏ bằng sắt, bằng bạc và bằng vàng từ 27 tới 800 quan.

Đồ bằng vàng, đồ để tập thể-thao, đồ để chưng diện trong nhà.

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng

đường Luro môn bài 99 và 101
(Đất-hộ) Saigon

TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ: Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiến, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn; có bán đèn xe đủ kiểu, bánh xe cao-su bằng cây giá tỉ bên tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiến đèn tây, đồ bắt hố xe chiếc và xe song mã bằng da tây rất khéo và chắc, có bán yên cởi, chuông đạp hai tiền, bình để thắp đèn khí đá theo xe. Sơn xe. — và sửa xe.

Cúi xin quí khách có dịp đến Đất-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi đa thiểu mua giúp làm ơn, thì tôi rất cảm ơn hạ cố. Còn thư quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi cùng giá cả tôi sẵn lòng hồi đáp.

Chủ nhơn cẩn khải.

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Vienot số 40 ngay chợ Saigon mới
HUỲNH-VĂN-NHUNG, kế-nghiệp

Làm và bán đồ nữ trang theo kiểu kiểm thời, làm đã mau mà lại khéo, lại có làm ô ăn trầu có chưng bằng đồng xi ni-kên (Nickelé) quí khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHUNG, cẩn-bạch.